Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VII Nr. 332 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 19 august 1955

**Trăiască 23 August,
marea sărbătoare naţională
a poporului nostru,
ziua eliberării Romîniei
de sub jugul fascist!**

ERA NOUĂ A ISTORIEI NOASTRE

In istoria patriei noastre, odată cu ziua de 23 August 1944 a început o eră nouă. Ziua eliberării Romîniei de către glorioasa armată sovietică şi a doborîrii dictaturii fasciste de către forţele patriotice organizate şi conduse de Partidul Comunist Romîn a trasat hotarul definitiv între trecutul întunecat, între secolele de asuprire şi mizerie neagră a poporului şi viaţa noastră de azi, cînd oamenii muncii construiesc liberi o societate nouă, împlinind visurile de veacuri ale înaintaşilor. Şi aceasta s-a putut întîmpla pentru că poporul nostru, condus de avangarda clasei muncitoare, a devenit pentru prima oară în istoria sa stăpîn pe destinele sale, liber să-şi aleagă drumul pe care îl doreşte.

Masele populare din ţara noastră au fost întotdeauna făuritoarele bunurilor materiale şi spirituale prin care noi ne-am adus contribuţia la cultura mondială. Dar niciodată în timpul regimurilor de opresiune şi umilinţă pentru cei mulţi forţa creatoare a maselor n-a putut să se valorifice în toată plenitudinea ei. Căci, aşa cum spunea Lenin, „abia odată cu socialismul va începe pe toate tărîmurile vieţii sociale şi personale un progres rapid, adevărat, cu caracter real, de masă, cu participarea majorităţii populaţiei, şi, pe urmă, a întregii populaţii".

Adevărul cuvintelor lui Lenin a fost verificat şi de cea mai tînără, dar cea mai bogată şi frumoasă eră a istoriei noastre. In cei 11 ani care au trecut de la 23 August 1944, Romînia s-a transformat dintr-o ţară înrobită, cumplit înapoiată economiceşte, într-o ţară cu o industrie şi agricultură în plină dezvoltare, cu un regim într-adevăr democrat. Cucerirea fundamentală a poporului nostru muncitor, pavăza tuturor realizărilor sale revoluţionare este statul democrat-popular, puterea politică aflată în mîinile clasei muncitoare, aliată cu ţărănimea muncitoare.

In Republica Populară Romînă, forţa conducătoare a poporului este Partidul Muncitoresc Romîn. Intărirea continuă a partidului, a rolului său conducător este chezăşia hotărîtoare a tăriei şi trăiniciei puterii populare.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii au putut, într-un timp extrem de scurt, să refacă economia ţării de pe urma gravelor distrugeri pricinuite de război şi să se avînte cu entuziasm pe calea lichidării înapoierii nefaste în care am fost ţinuţi de regimul burghezo-moşieresc. In ţara noastră a început măreaţa bătălie pentru socialism, a început acel progres rapid, cu caracter real, de masă, de care vorbea Lenin. Sprijinul principal în această bătălie, ajutorul în toate domeniile, fără de care n-am fi putut să obţinem un progres rapid, l-am primit din partea Uniunii Sovietice. Ţara Socialismului victorios, faţă de care poporul nostru îşi exprimă, cu prilejul zilei de 23 August, adînca şi veşnica lui recunoştinţă.

Volumul producţiei industriale a depăşit cu mult cel mai înalt nivel antebelic. Incă în 1953, producţia industrială întrecuse de 2,5 ori producţia anului 1938. In centrul politicii partidului de industrializare socialistă a ţării s-a aflat şi se află dezvoltarea cu precădere a industriei grele, această temelie a temeliilor economiei naţionale. Industria construcţiilor de maşini, pivotul industriei grele, care în trecut era aproape inexistentă (circa 99% din maşinile folosite erau importate), a luat în anii puterii populare o mare dezvoltare, exprimînd în chipul cel mai strălucit avîntul economic al ţării noastre. Uriaşa extindere a bazei tehnice a făcut posibil ca producţia de ţiţei să crească în 1954 de 2,4 ori faţă de cea din 1948, iar producţia de cărbuni de 1,9 ori. In anii cincinalului a crescut de peste trei ori şi producţia de fontă, oţel şi laminate. Miile de tractoare produse de industria noastră pot fi întîlnite nu numai pe brazdele Romîniei, ci şi în India, Turcia sau Egipt şi nu ne îndoim că acelaşi lucru îl vom putea spune peste puţin timp şi despre autocamioanele romîneşti, a căror producţie în mare serie a început.

Au intrat de curînd în funcţiune prima baterie a uzinei cocso-chimice de la Hunedoara, termocentrala nr. 2 a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej", fabrica de aglomerare şi staţia de granulare a zgurei de furnal de la acelaşi combinat. De asemenea, recent a fost terminată noua instalaţie de preparare a cărbunelui din Lupeni.

Că dezvoltarea industriei grele este şi temelia înfloririi industriei uşoare ne-o dovedeşte creşterea an de an a bunurilor de larg consum puse la dispoziţia populaţiei. In luna aprilie a acestui an s-a înfăptuit o reducere de preţuri la o serie de mărfuri alimentare şi industriale. Aceasta a adus economii populaţiei şi a contribuit la creşterea puterii de cumpărare a leului, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

In ceea ce priveşte agricultura, au apus de mult vremurile cînd peste 70.000 de ţărani erau complect lipsiţi de pămînt, iar alţi 600.000 dispuneau numai de cîte un pogon, cînd peste 60% din pămînturile ţărăneşti erau ipotecate la bănci şi la diverşi cămătari. Formula de „ţară eminamente agricolă" era mincinoasă nu numai pentru că voia să facă plauzibilă ideea imposibilităţii industrializării ţării noastre, ci şi pentru că însuşi acest „specific" eminamente agrar ascundea o cruntă înapoiere a economiei rurale. Faţă de cele 220 de S.M.T.-uri, dispunînd de zeci de mii de tractoare şi diferite maşini agricole, faţă de recoltele de peste 3000—3500 kg de grîu la hectar obţinute de către gospodăriile colective, situaţia din trecut a rămas ca o tristă şi uneori de necrezut amintire.

Creşte şi se întăreşte continuu sectorul socialist al agriculturii noastre. La sfîrşitul semestrului I al acestui an, numărul gospodăriilor colective şi al întovărăşirilor depăşea 5.500, cuprinzînd 360.000 de familii. Numărul asociaţiilor pentru cultura plantelor tehnice, a legumelor şi zarzavaturilor a ajuns la 2700.

Comparaţiile cu trecutul sînt deosebit de edificatoare şi în domeniul cultural. Prin noua sa organizare, în urma reformei de acum şapte ani, învăţămîntul — veriga principală a revoluţiei culturale — a asigurat şi asigură cadrele necesare construcţiei socialiste. Intreaga politică de pregătire a cadrelor răspunde cerinţelor dezvoltării economiei şi culturii noastre. Romînia de odinioară, ţara milioanelor de analfabeţi şi semianalfabeţi, a devenit o ţară în care toată lumea învaţă, în care neştiinţa de carte a fost lichidată aproape în întregime. Şcolarizarea tuturor copiilor de vîrstă şcolară, mijlocul cel mai sigur de combatere a analfabetismului, a fost realizată la noi în ţară. In anul şcolar 1954-1955 au fost cuprinşi în învăţămîntul elementar, în clasele I—IV, 1.171.753 de elevi, iar în clasele V—VII, numai la cursurile de zi, 440.328. Decalajul faţă de trecut este şi mai mare dacă ne gîndim la clasele VIII—X ale învăţămîntului mediu, frecventate astăzi de 86.766 de elevi, faţă de cei 29.004 care erau încadraţi în cursul superior al liceelor în anul 1938.

Regimul de democraţie populară are nevoie de specialişti cu o înaltă calificare, într-un număr incomparabil superior necesităţilor Romîniei burghezo-moşiereşti. Faţă de cele 41 de facultăţi cu 28.728 studenţi, existente în anul 1938, în anul universitar 1954—1955 la cursurile de zi ale celor 144 de facultăţi din ţară au studiat 61.799 studenţi, la care se adaugă cei aproape 17.000 înscrişi la cursurile fără frecvenţă şi serale.

Alături de multe alte mărturii ale politicii naţionale democratice a statului nostru democrat-popular stau miile de şcoli cu limbile de predare ale minorităţilor naţionale, ca şi cele 16 facultăţi cu limba de predare maghiară, de la Cluj şi Tîrgu Mureş, frecventate de mii de studenţi. (In anul 1938 nu exista în Romînia nici o instituţie de învăţămînt superior pentru minorităţile naţionale).

Oricît de grăitor ar fi limbajul cifrelor, el nu poate să vorbească însă despre conţinutul nou al învăţămîntului nostru. Dacă în trecut predarea cunoştinţelor era ruptă de practică, iar de la catedre se propovăduiau obscurantismul şi şovinismul, învăţămîntul nostru a căpătat azi un caracter ştiinţific, are la temelie concepţia cea mai înaintată despre lume şi viaţă, concepţia marxist-leninistă. Şcoala reprezintă astăzi unul din cele mai puternice mijloace prin care partidul educă oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaţionalismului proletar, al luptei hotărîte pentru pace, pentru prietenie între popoare.

Tot atît de evidente sînt uriaşele transformări petrecute în aceşti 11 ani şi în domeniul ştiinţei, al artei, literaturii sau al culturii de masă. Zecile de colective şi institute ştiinţifice, miile de cămine culturale, colţuri roşii şi biblioteci, teatrele şi filarmonicile răspîndite pe întreg cuprinsul ţării sînt în regimul nostru centre ale luminii, focare de unde se răspîndeşte cultura înaintată.

Şi dezvoltarea furtunoasă a industriei şi creşterea producţiei agricole, şi înmulţirea lăcaşurilor de cultură se fac în ţara noastră cu un singur şi înalt scop: ridicarea nivelului material şi spiritual al poporului muncitor. Astăzi, cînd aniversăm 11 ani de la eliberarea patriei noastre, prilej de trecere în revistă a biruinţelor economice şi culturale, ne putem da seama limpede cu cît viaţa fiecărui om al muncii a devenit mai bună, mai luminoasă, cu cît au crescut posibilităţile noastre de a ne folosi de binefacerile civilizaţiei moderne şi ale culturii.

Sărbătorind ziua de 23 August, oamenii muncii din ţara noastră privesc viitorul cu un sentiment de siguranţă şi încredere. Acest sentiment li-l inspiră politica consecventă de pace a statului nostru, faptul că în ultimul timp, datorită acţiunilor neobosite de pace ale Uniunii Sovietice, sprijinite de R. P. Chineză şi de toate ţările de democraţie populară, a început o destindere a încordării în relaţiile internaţionale. Rezultatele pozitive obţinute la Conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei şi Franţei au dovedit odată mai mult existenţa posibilităţilor de convieţuire paşnică între ţări cu orînduiri sociale diferite. „Spiritul Genevei" exercită azi o influenţă binefăcătoare asupra întregii situaţii internaţionale. Rezultatele pozitive obţinute la Geneva nu trebuie însă să ne determine să uităm că în calea reglementării paşnice a problemelor internaţionale litigioase se mai ridică încă numeroase şi grele obstacole. Sărbătorirea zilei de 23 August este un bun prilej pentru poporul nostru muncitor, care şi-a manifestat adeziunea sa faţă de hotărîrile luate la Geneva, de a-şi intensifica lupta pentru pace.

Era nouă care a început în istoria patriei noastre la 23 August 1944 este perioada cea mai frumoasă din existenţa de veacuri a poporului romîn, perioadă ale cărei cuceriri mărete nu se pot dezvolta decît în condiţiile unei păci îndelungate, în condiţiile prieteniei şi colaborării între popoare. Pentru fericirea şi prosperitatea patriei, poporul nostru este hotărît să-şi aducă şi de aici înainte contribuţia sa substanţială la lupta pentru pace, pentru progresul omenirii.

TRAIASCA
23
august
1944
1955

In cinstea marii sărbători

Acţiunile pionierilor

Pionierii Capitalei noastre întîmpină sărbătoreşte ziua de 23 August. Ei au organizat numeroase acţiuni în taberele orăşeneşti şi în taberele de curte.

Cu multă însufleţire au participat pionierii la munca de strîngere a spicelor de pe ogoare. Astfel, numai pionierii de la şcoala din Otopeni au strîns 1500 kg. boabe de grîu. In raionul 1 Mai s-a organizat de curînd „ziua spicului de aur", în cadrul căreia pionierii din raion au muncit cu un deosebit elan pentru strîngerea spicelor.

In cinstea marii sărbători de la 23 August, pionierii au organizat şi o serie de concursuri sportive. Astfel, s-au desfăşurat concursuri de volei, de tenis de masă etc.

O activitate deosebit de însufleţită se desfăşoară în aceste zile la Palatul pionierilor. Aici are loc un concurs de înot, la care sînt antrenaţi un mare număr de pionieri. Cele trei expediţii pionereşti organizate în cinstea zilei de 23 August au cuprins peste 300 de pionieri. Aceştia au cunoscut, cu prilejul expediţiilor, trei din cele mai frumoase regiuni ale ţării: Valea Prahovei, Valea Jiului şi Delta Dunării. Colectivul de pionieri al fiecărei expediţii a fost împărţit în şapte grupe, după cercurile pe care le-au frecventat pionierii în cadrul Palatului: botanişti, zoologi, geografi-geologi, istorici, turişti, folclorişti şi foto-tehnicieni. Cunoaşterea frumuseţilor şi bogăţiilor patriei a contribuit mult la educarea pionierilor în spiritul patriotismului socialist, la lărgirea cunoştinţelor lor.

Acum, peste 2000 de pionieri din Capitală se pregătesc să participe la măreaţa demonstraţie de la 23 August.

In sprijinul ţărănimii muncitoare

Intîmpinînd sărbătoreşte ziua de 23 August, pionierii şi elevii de la şcoala din comuna Truşeşti au hotărît să muncească, după puterile lor, pe ogoare, pentru a-şi aduce contribuţia la buna desfăşurare a campaniei agricole. Ei au prestat două zile de muncă voluntară la gospodăria agricolă de stat Dîngeni, dînd un ajutor efectiv la plivitul mazărei şi macului şi la stropitul viei.

Tinerii au lucrat cu o însufleţire deosebită şi au obţinut rezultate frumoase. S-au evidenţiat cu acest prilej elevii clasei a IX-a, care au fost tot timpul în fruntea tovarăşilor lor.

Inflorește necontenit ÎNVĂŢĂMÎNTUL DIN PATRIA NOASTRĂ

Manuale şi cărţi pedagogice pentru noul an şcolar

Editura de stat didactică şi pedagogică de pe lîngă Ministerul Invăţămîntului a pregătit pentru noul an şcolar editarea unui număr de 197 titluri de manuale, metodici şi cărţi de literatură pedagogică. Tirajul tuturor publicaţiilor tipărite de editură în acest an şcolar va fi de 7.600.000 exemplare.

Anul acesta apar un mare număr de manuale noi — în procent de 30% faţă de totalul titlurilor editate. Apare un nou abecedar, lucrare cu totul originală, alcătuită pe baza preţioaselor observaţii ale învăţătorilor. Au fost îmbunătăţite toate manualele de citire şi gramatică pentru clasele I—IV, ca şi manualele de limba rusă. Au fost revizuite, pentru a fi puse de acord cu noul plan de învăţămînt, manualele de constituţie şi istorie. Vor apare manuale de geografie fizică pentru clasa V-a, de chimie pentru clasele a VII-a, a VIII-a, a IX-a şi a X-a, de botanică pentru clasele V-VI, de zoologie pentru clasele VI-VII.

Editura pregăteşte, de asemenea, noi manuale în limbile maghiară, germană, sîrbă, cehă, croată, slovacă, polonă, idiş, bulgară, greacă, turcă, ucraineană şi rusă.

Pentru pedagogi se editează o serie de lucrări interesante privind problemele practicii pedagogice, ca: „Invăţămîntul politehnic în şcoală", „Experienţa muncii instructiv-educative în casele de copii", „Indrumări pentru folosirea gramaticii", „Dezvoltarea vorbirii în şcolile cu limba de predare maghiară", „Indrumări pentru predarea limbii germane", „Metodica predării limbii romîne în şcolile minorităţilor naţionale clasele I-IV" etc.

Aceste realizări vor duce la îmbunătăţirea predării, la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor.

Se îmbunătăţesc condiţiile de viaţă şi de muncă ale pedagogilor

Invăţătorilor şi profesorilor li s-au creat în regimul de democraţie populară condiţii de muncă dintre cele mai bune. Ei au la dispoziţie clădiri de şcoală bine amenajate, dotate cu un bogat material didactic.

Prin hotărîrile partidului şi guvernului s-au stabilit norme noi de salarizare a tuturor cadrelor de învăţămînt, corespunzătoare calificării profesionale şi stagiului de activitate pedagogică. Pedagogilor tineri numiţi în învăţămînt într-o altă localitate decît în cea în care au domiciliat, li se acordă o indemnizaţie de instalare egală cu un salariu lunar. Organele locale ale puterii de stat asigură pedagogilor condiţii de locuit, de aprovizionare, încălzit etc.

Pentru construirea de locuinţe individuale necesare muncitorilor din învăţămînt s-a acordat numai în anul 1954 suma de 4.000.000 lei. Din bugetul asigurărilor sociale ale Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt circa 257.000.000 lei au fost folosiţi pentru acordarea de ajutoare băneşti cadrelor didactice şi studenţilor. Pentru întărirea şi refacerea sănătăţii sînt trimişi anual la odihnă şi tratament balneo-climatic zeci de mii de învăţători şi profesori. Astfel, din 1953 şi pînă astăzi şi-au petrecut concediile de odihnă în casele de odihnă şi în sanatorii balneare peste 65.000 de muncitori din învăţămînt.

Cadrele didactice îşi desăvîrşesc necontenit pregătirea profesională, studiind experienţa pedagogiei sovietice şi a învăţătorilor şi profesorilor fruntaşi din ţara noastră.

Invăţători ca Ştefan Ştefănescu din comuna Popeşti Leordeni, Bitai Paraschiva din comuna Sovata, Regiunea Autonomă Maghiară, Dumitru Balic din comuna Buciumeni, regiunea Bîrlad, Zinica Ionescu din comuna Săbăoani, regiunea Iaşi, Vasile Diaconu din comuna Bucinişu, regiunea Craiova şi mulţi alţii îşi îndeplinesc cu cinste nobila misiune de a contribui la răspîndirea culturii şi ştiinţei în rîndurile ţărănimii muncitoare.

La catedră sau la căminul cultural, la cercul agrotehnic sau la biblioteca sătească, în gospodăria agricolă colectivă sau la cursurile de alfabetizare, cadrele didactice îşi pun toate forţele în slujba poporului muncitor, a înfloririi culturii în cele mai îndepărtate colţuri ale patriei.

Pentru perfecţionarea calificării cadrelor didactice

In anii puterii populare, cadrelor didactice din ţara noastră li s-au creat largi posibilităţi de perfecţionare a calificării lor. Datorită grijii partidului şi guvernului, în acest domeniu s-au obţinut o serie de realizări deosebit de importante, care au dus la o însemnată ridicare a activităţii instructiv-educative din şcoli.

Intre anii 1948—1954 au fost cuprinşi la cursurile regionale de îndrumare a cadrelor didactice circa 100.000 de pedagogi, iar la cursurile centrale aproape 12.000 de pedagogi şi cadre de conducere din învăţămînt.

La perfecţionarea calificării cadrelor didactice au contribuit în mare măsură şi cabinetele pedagogice. Cele 19 cabinete pedagogice regionale create în ultimii ani au desfăşurat o bogată activitate metodică, îndrumînd cercurile pedagogice, cabinetele pedagogice din şcoli, consiliile metodice etc.

Ca urmare a creşterii şi dezvoltării continue a învăţămîntului din patria noastră, în anul 1954, printr-o hotărîre a Consiliului de Miniştri s-a organizat sistemul de stat pentru perfecţionarea cadrelor didactice. Pentru traducerea în viaţă a prevederilor acestei hotărîri s-au înfiinţat pe lîngă Institutul central de perfecţionare din Bucureşti, care se ocupă de perfecţionarea cadrelor de conducere din învăţămînt, patru Institute interregionale de perfecţionare la Bucureşti, Cluj, Iaşi şi Timişoara.

La primul curs de un an de perfecţionare a cadrelor didactice au fost cuprinşi peste 6000 de pedagogi, care au avut prilejul să-şi desăvîrşească pregătirea ideologică, pedagogică şi de specialitate.

Noul sistem de perfecţionare a cadrelor asigură o ridicare simţitoare a nivelului activităţii pedagogice.

Infăptuiri în şcolile din regiunea Bacău

In cei 11 ani care au trecut de la 23 August 1944, în regiunea Bacău s-au înfăptuit multe în domeniul învăţămîntului. S-au ridicat şcoli şi internate, s-au amenajat laboratoare, s-au creat condiţii din ce în ce mai bune de învăţătură pentru fiii oamenilor muncii.

Au fost înfiinţate şcoli elementare în cele mai îndepărtate cătune. Astăzi, în regiunea Bacău funcţionează un mare număr de şcoli elementare, de 7 ani şi medii. Au fost create şcoli pentru tineretul muncitoresc la Bacău, Piatra Neamţ, Bicaz, Buhuşi, Comăneşti şi Moineşti şi o şcoală pentru tineretul sătesc în comuna Răcăciuni.

Numărul elevilor cuprinşi în şcolile regiunii a crescut mult în anii puterii populare. Numai din 1947 şi pînă acum numărul elevilor cuprinşi în şcolile de cultură generală a crescut cu peste 13.000.

O atenţie deosebită s-a acordat în această perioadă încadrării şcolilor cu învăţători şi profesori bine pregătiţi. Numai în anul şcolar 1954—1955 au fost cuprinşi la cursurile de perfecţionare 141 de învăţători şi 60 de profesori. Peste 120 de învăţători urmează cursurile fără frecvenţă ale instituţiilor de învăţămînt superior.

Au fost alocate fonduri însemnate pentru lărgirea bazei didactico-materiale a şcolilor din regiune. Astfel, au fost construite din fond central şi din autoimpuneri noi localuri de şcoli la Buhuşi, Podoleni, Agăş, Rîpi etc. De asemenea, s-a construit un internat cu o capacitate de 120 de locuri pe lîngă şcoala medie din Bicaz.

Muncind în condiţii din ce în ce mai bune, pedagogii din regiunea Bacău se străduiesc să ridice neîncetat nivelul muncii de instruire şi educare a tinerei generaţii, de răspîndire a culturii în ***mijlocul poporului muncitor.***

Viitorii învățători se înarmează cu deprinderi practice

Propunîndu-și să îmbunătățească într-o măsură hotărîtoare munca de înarmare a elevilor, viitori învățători, cu cunoștințe și deprinderi strîns legate de practică, de activitatea în producție, cadrele didactice din școala noastră și-au dat seama că este necesar să ia serioase măsuri pentru înlăturarea caracterului teoretic al predării.

In școală nu exista nici laborator, nici muzeu de științe naturale. Lecțiile noastre aveau o legătură slabă cu practica. Ne-am hotărît să pornim serios la lucru. Am format un colectiv, căruia i s-a zis „colectivul laboratorului“. Conducerea școlii ne-a pus imediat la dispoziție sălile necesare. Unii profesori și părinți ne-au donat diferite piese și unelte. Din inițiativa organizației U.T.M. din școală, o delegație de elevi a pornit la facultatea de științe naturale din Cluj pentru a procura piese de muzeu și de laborator. Tot la sugestia organizației U.T.M., elevii au trimis scrisori la 14 fabrici din țară, solicitînd materii prime și produse finite. Incetul cu încetul, în sălile viitorului laborator și ale viitorului muzeu a început o viață intensă. Ciocanul, rindeaua, polizorul, fierăstrăul și cleștele erau întrebuințate cu sîrguință atît de profesori, cît și de elevi.

Au început să ne sosească și răspunsurile la scrisori. Mult se bucurau elevii cînd vedeau lăzile de materiale pe care ni le trimiteau muncitorii de la fabrici. Ne-au răspuns opt fabrici. Săptămînă cu săptămînă, sălile noastre se îmbogățeau văzînd cu ochii. Cu ajutorul uneltelor și al materialelor primite am început să lucrăm planșe intuitive, care arată procesele de fabricare a cauciucului, porțelanului, sticlei, cartonului gudronat, fierului etc.

Curînd de tot, „colectivul laboratorului“ a început să desfășoare o activitate intensă și deosebit de variată. Impărțiți pe secții, membrii colectivului confecționau materiale didactice, aparate, planșe, împăieri, țineau referate, îngrijeau colțul naturii vii, consultau materialul bibliografic, organizau vizite și excursii.

S-a înviorat mult și activitatea cercurilor de elevi. Fiecare cerc și-a alcătuit, sub conducerea profesorilor, un plan anual de muncă, al cărui conținut a fost apoi defalcat pe luni. Membrii cercului tehnic au prezentat referate despre televiziune, cronici științifice, au montat antene interioare și exterioare, au construit manometre și un aparat pentru demonstrarea legilor căderii libere, au vizitat uzina din oraș. In cercul fotografilor se duce, de asemenea, o activitate bogată. In anul 1954 a fost amenajată aici o cabină obscură, înzestrată cu materialul tehnic necesar. Cei 24 de membri ai cercului pot executa acum developări, copii și măriri fotografice. In ultimii doi ani, membrii acestui cerc au obținut însemnate succese. Participînd la concursul organizat de ziarul „Scînteia tineretului“ în cinstea zilei presei comuniste, cercul fotografilor din școala noastră a cîștigat premiul întîi pe țară. S-au confecționat în cadrul acestui cerc peste 200 de diapozitive cu diferite teme. Printre acestea sînt foarte reușite cele cu temele: „Munții Apuseni“, „Viața lui Gheorghe Coșbuc“, „Colțul viu“, „Peșterile munților Apuseni“, „Excursiile școlii noastre în munții Rodnei și în munții Apuseni“, „Aspecte de la Casa pionierilor din Năsăud“.

O activitate frumoasă desfășoară și cercul de științe naturale. Membrii acestui cerc au executat pînă acum peste 300 de împăieri, dintre care 170 au fost dăruite școlilor din comunele Rebrișoara, Mocod, Zagra și Ilva Mică. Anul trecut, colectivul laboratorului a oferit școlii din comuna Zagra, care a fost fruntașă în campania pentru însămînțări, 21 de împăieri și 10 preparate în formol. Tot în acest cerc s-au executat 56 de preparate în formol, 6 colecții de scoici, insectare, ierbare, colecții de roci etc.

Activitatea desfășurată de membrii acestui cerc în cadrul laboratorului și al muzeului este complectată prin munca dusă la colțul zoologic, amenajat în parc. Acest colț reprezintă un modest început de grădină zoologică școlară. Cu ajutorul organizației de partid și al părinților elevilor s-au construit cuștile necesare. Acum avem 20 de specii de animale, care sînt îngrijite zi cu zi de către elevi. Membrii cercului de științe naturale au strîns observații deosebit de interesante mai ales asupra vulpilor, căprioarei, cobailor, veverițelor, broaștelor țestoase, șerpilor, asupra vulturului și a bufnițelor.

Interesul stîrnit de activitatea desfășurată de către colectivul laboratorului și de către cercurile de elevi se resimte mult în atitudinea elevilor școlii noastre față de învățătură, față de literatura științifică de popularizare. Numărul elevilor dornici să lucreze în cercuri a devenit din ce în ce mai mare. Dragostea lor pentru știință a crescut foarte mult. Pentru a răspunde interesului lor, cadrele didactice ale școlii i-au ajutat pe elevi să-și pună în aplicare o frumoasă inițiativă: crearea unei societăți științifice. Societatea este organizată pe baza unui statut aprobat de consiliul pedagogic al școlii, elaborat după modelul unui statut indicat de pedagogul sovietic I. K. Novicov în cartea „Organizarea muncii instructiv-educative în școală“. In cadrul societății s-au ținut numeroase conferințe interesante, printre care „Energia atomică în slujba vieții“, „Originea pămîntului“, „Ghețarul de la Scărișoara“, „Racoviță la Polul Nord“ (ținută de dr. Dan Coman de la Filiala Academiei R.P.R. Cluj) și „Din realizările biologiei miciuriniste“ (ținută de tovarășul Rudolf Palocsay, cercetător principal al Academiei R.P.R.).

Majoritatea elevilor care lucrează în „colectivul laboratorului“, în cercuri și în societatea științifică sînt fruntași la învățătură.

IOSIF VIEHMANN
profesor la școala pedagogică mixtă din Năsăud

Muncitori calificați pentru industrie și agricultură

Grea și amară era viața ucenicului în trecut: bătăi și sudalme, muncă de rob și foame, iar meseria învățată pe furate.

Anii regimului democrat-popular au adus o viață nouă și pentru ucenici. Prin grija partidului și a guvernului li s-au creat condiții din ce în ce mai bune de viață și de învățătură.

Unul din mijloacele cele mai însemnate pentru formarea cadrelor de muncitori calificați atît de necesari industriei și agriculturii noastre l-au constituit școlile rezervelor de muncă, create după exemplul școlilor de acest tip din Uniunea Sovietică. Zeci de mii de absolvenți ai școlilor rezervelor de muncă au luat drumul șantierelor, al întreprinderilor, al stațiunilor de mașini și tractoare, aplicînd în viață cunoștințele cîștigate în școală. Ajunși la locul de producție, ucenicii s-au străduit să muncească cît mai bine. Mulți dintre ei au devenit inovatori, raționalizatori, fruntași în producție. Astfel, Decebal Chiriță, absolvent al școlii profesionale metalurgice din Roman, repartizat la I.M.S. Roman, a construit, împreună cu alți muncitori, un dispozitiv pentru polizarea segmenților tractoarelor K.D. 35. Pentru această realizare el a fost decorat cu Medalia Muncii.

Succese deosebite au obținut încă de pe băncile școlii ucenici ca Ion Neagu, Cornel Bernard și Ion Goz, elevi ai școlii profesionale din Orașul Stalin, care au făcut practica de vară la uzinele „Steagul Roșu“, muncind ca electricieni. La încheierea practicii, direcția uzinei a adresat școlii o scrisoare de mulțumire pentru munca rodnică depusă de acești elevi.

In numeroase ateliere de producție, maiștrii au introdus metode înaintate de muncă, obișnuind pe elevi să le utilizeze încă din școală. Astfel, o brigadă de elevi din anul II „C“ al școlii profesionale metalurgice nr. 3 din Ploești, care lucrează la strunjirea diferitelor piese pentru mașinile de găurit ce se produc în serie în atelierele școlii, a reușit să depășească norma cu 70%. Succesele ucenicilor se datoresc bunei organizări a locului de muncă, după metoda Voroșin.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri a deschis o nouă etapă în dezvoltarea învățămîntului tehnic și profesional. Noile ateliere, organizate ca unități productive, vor fi adevărate fabrici care vor furniza populației bunuri de larg consum. Aici elevii vor învăța nu numai tainele viitoarei lor meserii, ci și cum să realizeze economii, cum să aplice cele mai perfecționate metode de muncă.

Numai la Cluj se vor deschide, odată cu începerea noului an școlar, 8 școli profesionale de ucenici. Aceste școli vor pregăti cadre calificate de strungari, lăcătuși, mecanici, electricieni, lucrători în construcții, pielărie, ceramică etc.

Cu sprijinul întreprinderilor tutelare și al sfatului popular orășenesc, conducerile noilor școli profesionale au luat din timp o serie de măsuri în vederea asigurării unor condiții bune de învățătură și de cazare a elevilor. La școala profesională de ucenici „Metal“, lucrările de amenajare a atelierelor și sălilor de curs sînt pe terminate. Atelierele sînt dotate cu strunguri, mașini electrice, raboteze și alt utilaj modern. La școala profesională de ucenici „Construcții“, odată cu lucrările de curățenie s-au asigurat rechizite și materiale didactice necesare pentru cei peste 300 de elevi. La Atelierele C.F.R. „16 Februarie“, muncitorii zoresc acum ritmul reparațiilor la imobilul școlii de ucenici C.F.R.

După 6 luni de pregătire teoretică, elevii din anul I vor fi repartizați în secțiile atelierelor, pe lîngă maiștri și tehnicieni, unde vor învăța meșteșugul strungăriei, cazangeriei, lăcătușeriei etc.

Conducerile întreprinderilor care tutelează aceste 8 școli profesionale de ucenici au repartizat școlilor de maiștri tehnicieni și ingineri pentru predarea materiilor de specialitate. De asemenea, au fost repartizate cadre didactice pentru materiile de cultură generală.

Odată cu noul an școlar vor începe să funcționeze și școli tehnice și tehnice de maiștri. Școlile tehnice vor pregăti muncitori din rîndurile absolvenților școlilor medii de zece ani, iar școlile tehnice de maiștri vor pregăti maiștri din rîndurile absolvenților școlilor profesionale care au o practică de producție de cel puțin doi ani.

Aceste școli vor făuri noi și noi contingente de muncitori calificați, cu o pregătire temeinică, constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră.

Botezul aerului

...In planor urcă un elev înalt, cu fața zîmbitoare, bronzată de razele soarelui și de vînturile de pe aerodrom. Cînd instructorul dă semnalul cu fanionul, toți cei de pe aerodrom sînt cuprinși de emoție: Va zbura oare bine?

Planorul pilotat de elevul Benone de la școala medie din Medgidia a alunecat cîtva timp pe pămînt. Apoi, săltat pe umerii văzduhului, se înalță tot mai sus. După ce plutește acolo, pe ecranul cerului, ca o libelulă uriașă, se înclină și vine lin spre pămînt.

Echipați pentru zbor, elevii ascultă ultimele instrucțiuni

Cei de jos pornesc spre el în fugă și, în semn de bucurie, îl saltă pe brațe pe noul pilot. Abia pe urmă ascultă vorbele instructorului:

— A fost bine, cu o singură rezervă: altădată să nu mai împingi manșa brusc... Să se urce următorul.

O fată cu ochii oblici, tătăroaica Nida Omer din clasa a X-a a aceleiași școli, se așează în planor. Ca și cum s-ar fi luat la întrecere cu Benone, ea pilotează mai bine planorul. Intorcîndu-se către cel care a zburat primul, instructorul rîde:

— N-ai ce-i face, te-a întrecut!

Zboară pe rînd Gheorghe Albuleț, Maria Stan, Eugen Stoian și alții, pînă cînd din grupul celor de jos se îndreaptă către planor un bărbat în vîrstă, profesorul de istorie Constantin Olteanu. Intrecerea ivită așa, pe neașteptate, continuă, pentru că noul planorist zboară mai bine decît toți cei dinaintea lui.

Către ora 11, cînd soarele se apropie de amiază, activitatea de pe aerodrom încetează. Elevii, profesorii și instructorii se îndreaptă către tabăra instalată în clădirea școlii din satul apropiat. După amiază au loc lecțiile teoretice. Apoi, odată cu seara, în fața pavilionului din curte se încheie bilanțul și se face apelul cu care se sfîrșește fiecare zi din viața taberei de planorism.

★

Cel mai în vîrstă planorist, profesorul de istorie C. Olteanu și tovarășul său, profesorul Mihai Traian, ne-au arătat pe scurt istoria acestei tabere. Dragostea pentru aviație s-a ivit mai de mult în rîndul elevilor școlii medii din Medgidia. Intîi s-au înscris la parașutism și s-au lansat din înaltul cerului trei oameni: un elev, un instructor de pionieri și un profesor.

Aceasta s-a petrecut acum doi ani. Pe urmă au îndrăgit acest sport și alții. Așa s-a făcut că, în timpul vacanței de primăvară din acest an, aproape tot colectivul școlii din Medgidia, în frunte cu directorul ei, profesorul Gheorghe Dumitrescu, a primit botezul aerului.

Au sărit cu parașuta din înaltul cerului elevi de 15 ani și profesori de 40, instructori de pionieri, administratorul școlii, clase întregi, în frunte cu diriginții. Cei care au devenit parașutiști sportivi au cerut ca în vara aceasta să urmeze planorismul. Dorința lor a găsit ecou. S-au creat condițiile pentru ca o parte din ei să se formeze ca planoriști la școala de zbor fără motor,

Eleva Nida Omer se pregătește de zbor

recent înființată la Constanța. Așa se face că elevii Benone, Albuleț, Stan, Omer și alții, în frunte cu profesorii lor, își petrec vara aceasta vacanța in chip deosebit. In frumoasa lor tabără, ei se pregătesc cu siguranță pentru a deveni pricepuți și îndrăzneți apărători ai cerului patriei.

D. LAZAR

In planor s-a urcat profesorul C. Olteanu

Un abecedar nou pentru copiii patriei *)

Elevii care vor păși pentru prima dată, la 1 septembrie al acestui an, pragul școlii, ca și învățătorii lor, primesc un dar prețios — un abecedar nou. Rod al grijii pentru o cît mai mai temeinică instruire și educare a elevilor, acest abecedar — primul manual pe care îl iau în mînă copiii ce încep să învețe — corespunde în mare măsură cerințelor care se pun în fața unui asemenea manual. El a fost alcătuit de un colectiv care s-a străduit să realizeze o lucrare originală de valoare, o carte menită să deștepte interesul și dragostea copiilor pentru învățătură, să-i înarmeze cu cunoștințe temeinice de citire și scriere.

Pentru definitivarea acestui manual, Editura de stat didactică și pedagogică a consultat numeroși învățători cu o bogată experiență în învățămîntul elementar, precum și specialiști în problemele de psihologie și lingvistică. Desfășurînd o muncă susținută, acest colectiv larg a realizat un abecedar cu mult superior celui folosit pînă acum în școlile noastre.

Abecedarul elaborat în anul 1948, odată cu reforma învățămîntului, a însemnat o adevărată cotitură în predarea citit-scrisului în școlile noastre, deoarece el a fost alcătuit pe baza singurei metode științifice de predare, metoda fonetică analitico-sintetică. Totuși, învățătorii au întîmpinat o serie de greutăți în folosirea lui. Paginile mult prea încărcate ale vechiului abecedar nu permiteau parcurgerea lui în timpul fixat în programa de învățămînt. De asemenea, gradarea materialului nu corespundea întotdeauna cerințelor metodei fonetice analitico-sintetice, psihologiei însușirii citit-scrisului de către începători, ceea ce îngreuna atît predarea, cît și însușirea citit-scrisului de către școlari. Desenele vechiului abecedar erau de multe ori schematice, cu un colorit artificial, neartistice, uneori chiar necorespunzătoare textului. Și caracterul literei era necorespunzător, iar calitatea hîrtiei inferioară.

Noul abecedar impresionează de la prima vedere prin frumusețea ilustrațiilor, prin coloritul viu al acestora, prin aranjamentul paginilor, prin corectitudinea și eleganța scrisului de mînă, prin litera clară cu care a fost imprimat, prin calitatea hîrtiei și a cernelei. Ca și cel vechi, noul abecedar este alcătuit pe baza metodei fonetice analitico-sintetice de predare.

O cerință esențială pentru a forma deprinderea unei citiri corecte și conștiente, conform metodei fonetice analitico-sintetice, este alegerea justă a materialului necesar predării și asimilarea lui treptată de către elevi. Aceasta se referă atît la predarea succesivă a sunetelor și literelor, cît și la alegerea cuvintelor folosite în predare. Ținînd seama de această cerință, noul abecedar începe cu opt sunete (a, u, m, r, n, e, o, f), care sînt astfel alese (vocale, consoane care pot fi prelungite), încît pot fi ușor desprinse din cuvînt pentru a fi studiate și însușite de către elevi și, totodată, pot fi îmbinate ușor cu alte sunete, pentru a forma silabe și cuvinte. Aceasta ușurează procesul de analiză și sinteza, care stă la baza însușirii conștiente a citirii și scrierii. Numai după ce, cu ajutorul sunetelor de mai sus, școlarii și-au format primele deprinderi de citit-scris, se predau alte sunete ale vorbirii noastre, care se desprind și se îmbină mai greu (e, d, p, t, b, etc.). Deoarece citirea și scrierea monoftongilor, a diftongilor și a triftongilor din limba noastră prezintă o dificultate pentru copii, autorii abecedarului i-au introdus treptat în cuvintele din coloane și în texte. O mare grijă au manifestat autorii abecedarului pentru alegerea cuvintelor, astfel încît acestea să fie concrete, scurte și cunoscute de elevii clasei I-a.

Deoarece pentru începători unitatea de citire trebuie să fie de la început silaba și nu litera, iar cîmpul de citire al școlarilor trebuie să se mărească treptat, pentru a cuprinde cuvîntul în întregime, o altă cerință de bază a predării citirii o constituie gradarea justă a diferitelor tipuri de silabe și a numărului silabelor în cuvînt. Pentru a-i ajuta pe elevi să-și formeze cîmpul de citire egal cu silaba, în primele 25 de pagini ale abecedarului cuvintele din text și coloane sînt scrise despărțite în silabe. Mai departe, cuvintele se scriu despărțite numai în coloane, cu excepția cîtorva cuvinte mai lungi care, nefiind pregătite anterior și prezentînd dificultăți, se scriu despărțite prin liniuță în interiorul textului.

Tipurile de silabe sînt prezentate în abecedar în ordinea crescîndă a dificultăților de citire: în primul stadiu cuvinte mono sau bisilabice, formate la început din silabe directe (na, nu, ma) și ulterior din silabe inverse (un, an, am); în stadiul al doilea, cuvinte formate din trei silabe directe (A — ni — ca; la — le — le), precum și cuvinte monosilabice sau cuvinte bisilabice care conțin silabe închise, mai întîi la sfîrșitul cuvîntului și apoi la începutul lui (mal, lac, a-dun, co-pac, mun-te, car-te); în stadiul al treilea, cuvinte formate din patru și cinci silabe, cu greutăți deosebite de pronunțare, grupuri consonantice formate din două sau trei consoane (scară, parc, strică, straturi) și cuvinte monosilabice formate din cinci litere (strat, strop, strig).

O cerință deosebit de însemnată a unui abecedar o constituie asigurarea unui conținut just din punct de vedere ideologic și politic al textelor și al ilustrațiilor, deoarece predarea citit-scrisului nu poate fi ruptă de educația comunistă a elevilor.

Noul abecedar cuprinde, în textele și în ilustrațiile sale, un material bogat și variat, care îi va ajuta pe învățători să dea elevilor reprezentări juste despre lumea înconjurătoare, să le îmbogățească limbajul, să-i educe în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie, în spiritul cinstei și al dragostei pentru muncă. Abecedarul conduce copiii, de la mediul înconjurător cunoscut de ei (casa, familia, școala) spre perceperea orașului cu străzi, bulevarde, fabrici și uzini, spre perceperea satului și a muncilor agricole, a cîmpului, a pădurii, a rîului, a muntelui, a mării. Viața copiilor, cu bucuriile și interesele ei — jocurile și jucăriile, îndeletnicirile, cărțile — este de asemenea oglindită în textele și ilustrațiile din abecedar. Familia este prezentată în paginile abecedarului ca un colectiv unit, în care toți muncesc, în care cei mari poartă grija celor mici. Chiar primele pagini ale abecedarului vor contribui la educarea elevilor în spiritul dragostei față de școală și de învățători, al unei atitudini juste față de colectiv. In paginile care urmează se arată copii care participă, după puterile lor, la munca obștească îngrijind flori, strîngînd spice etc.

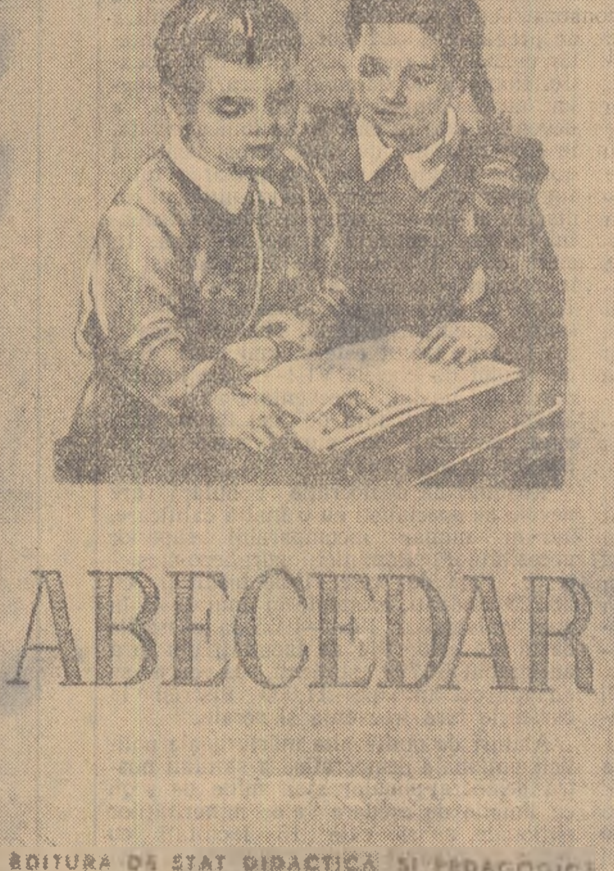

ABECEDAR
EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ
1955

Natura și fenomenele ei ocupă în abecedar un loc important atît în ilustrații, cît și în texte. Acestea vor ajuta pe învățători să precizeze și să lărgească reprezentările copiilor despre plante și animale, despre foloasele ce le aduc acestea omului. De asemenea, textele din manual îi învață pe copii să respecte regulile de higienă, dezvoltă dragostea lor pentru sport.

Și în ceea ce privește textele s-a respectat principiul gradării, pornindu-se de la texte alcătuite din două, trei și patru propoziții pînă la texte formate din 10—15 propoziții.

Fiecare pagină a abecedarului cuprinde material care poate constitui munca școlarilor pentru o zi de învățătură, deoarece ilustrațiile din pagină, cuvintele așezate în coloane și propozițiile pot fi folosite la citire, iar modelul de scris la scriere, în aceeași zi. Aceasta permite ca abecedarul să fie parcurs în primele două pătrare ale anului, conform programei de învățămînt.

Abecedarul cuprinde material corespunzător celor trei perioade ale predării citit-scrisului la clasa I-a, și anume perioadelor preabecedară, abecedară și postabecedară. Partea preabecedară, cuprinsă între paginile 1—17, va putea fi planificată de învățători pentru o perioadă pînă la 18 zile. Problema care stă în fața învățătorului în această perioadă este să precizeze percepțiile și reprezentările copiilor, să le întărească atenția, să le dezvolte vorbirea și gîndirea, să-i pregătească pentru citit și pentru scriere. In această perioadă copiii trebuie să fie învățați să împartă propozițiile în cuvinte și cuvintele în silabe, precum și să separe din cuvinte și silabe unele sunete. Invățătorul se bizuie, în primul rînd, pe desene (fructe, păsări, jucării, diferite ocupații ale copiilor și ale celor maturi), cu ajutorul cărora va putea preciza reprezentările copiilor și va putea lărgi cercul acestor reprezentări, pornind de la apropiat la depărtat. Paginile 6 și 7 cuprind desene cu ajutorul cărora învățătorul va putea forma propoziții din două sau trei cuvinte: Cîinele stă; Cîinele aleargă; Băiatul stropește florile; Fetița pune masa. In paginile următoare, desenele izolate vor ajuta pe învățător să despartă din cuvînt silaba și sunetul. La pag. 8 sînt desene care vor fi folosite pentru predarea cuvintelor alcătuite din două silabe: me-re, pe-re, pru-ne. La pag. 9 sînt numai desene care vor fi folosite pentru predarea cuvintelor de trei silabe: stru-gu-re, pe-pe-ne, gu-tu-le. La pag. 10, pe lîngă desene ilustrînd cuvinte formate din două și trei silabe, apar desene care vor fi folosite pentru predarea unor cuvinte monosilabice (mac, pui, tren).

In primele pagini ale abecedarului sînt desene care reprezintă linii în diferite poziții, un pătrat, un triunghi și o căsuță. Alcătuirea acestor figuri de către elevi, cu ajutorul bețișoarelor, conturarea șabloanelor tăiate din planșele anexate la abecedar, precum și colorarea figurilor realizate vor contribui la însușirea noțiunii de linie dreaptă, linie oblică, triunghi, pătrat — noțiuni importante atît pentru însușirea scrierii, cît și pentru însușirea cunoștințelor de aritmetică.

In perioada preabecedară nu se dau decît elementele necesare învățării scrierii primelor trei litere (a, u, m), deoarece aceste elemente sînt comune celor mai multe litere din alfabetul nostru și se scriu toate pe un singur spațiu, fapt care nu cere copilului un efort prea mare.

In cadrul perioadei preabecedare copiii vor învăța patru sunete: a, u, m și r, cu ajutorul cărora se vor forma primele cuvinte din paginile următoare: au, mama, rama, ura.

Partea cea mai mare din abecedar este partea care corespunde perioadei abecedare. Ea urmează să fie planificată pe o perioadă de 70—75 zile. Această perioadă cuprinde trei etape. 1 Etapa I-a (pag. 18—28) este consacrată cuvintelor mono și bisilabice. Fiecare silabă nu cuprinde decît două sunete. Textul cel mai lung are numai patru propoziții. Pentru a realiza texte închegate și, pe cît posibil, variate, în această perioadă s-au folosit adeseori desene în locul unor cuvinte. In unele pagini se găsesc exerciții pentru formarea de către elevi a unor cuvinte cu ajutorul silabelor decupate. La baza fiecărei pagini se află modelul scrierii de mînă. In stînga liniaturii se prezintă litera de tipar și de mînă. Pe liniatură sînt elementele componente și litera respectivă la începutul, la mijlocul sau la sfîrșitul cuvîntului.

2 In etapa a II-a (pag. 29—55) activitatea elevilor devine mai complexă. Se dau silabe alcătuite din trei și patru litere, acordîndu-se o mare atenție studierii cuvintelor formate din silabe închise. In cadrul acestei etape copiii își însușesc diftongii cei mai frecvenți din limba noastră, precum și unele particularități ale limbii — de exemplu, scrierea cu doi „i“. Desenele care înlocuiesc anumite cuvinte se împuținează, iar începînd de la pagina 40 nu se mai folosesc. In fiecare pagină rămîne — în general — un singur desen, care reprezintă conținutul textului. Exercițiile pentru dezvoltarea gîndirii se înmulțesc și se complică. Pe liniatură apar propoziții întregi.

3. Materialul folosit în etapa a III-a a perioadei abecedare (pag. 56—84) ajută pe școlari să învingă una din dificultățile cele mai mari, citirea cuvintelor cu grupuri consonantice, precum și a grupelor de litere ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi. Materialul este bogat și variat, gradat din punct de vedere al dificultăților.

Ultimele 11 pagini din abecedar reprezintă partea postabecedară. In această parte copiii găsesc mici povestiri și poezii. Aici nu se mai dau coloane de cuvinte și nici modele de scriere pe liniatură. Pentru scriere sînt date teme scrise cu caracter de mînă, însă mai mărunte decît liniatura.

Fiecare manual este însoțit de trei planșe. Pe lîngă planșa cu literele alfabetului (aranjate în ordinea învățării), în noul abecedar s-a introdus și o planșă cu silabe, care îi va ajuta pe învățători să le formeze elevilor deprinderea de a citi pe silabe. De asemenea, abecedarul este însoțit de o planșă cu figuri geometrice, colorate în întregime sau hașurate, precum și cu desene de legume și fructe. Aceasta va fi folosită în perioada preabecedară. De aceea este necesar ca, încă înainte de începerea cursului, învățătorul să decupeze, după contur, toate figurile din această planșă și să le pună în plicuri separate pentru fiecare elev. Aceste figuri vor servi drept șabloane pentru exercițiile de conturare a unor desene care vor fi colorate sau hașurate de elevi conform modelului. Conturarea figurilor va contribui la dezvoltarea mușchilor mici ai mîinii, mușchi ce funcționează în timpul scrierii, iar liniile trase cu acest prilej vor înlesni scrierea elementelor literelor. Hașurarea figurilor dezvoltă posibilitatea elevilor de a măsura din ochi și contribuie la întărirea siguranței mișcărilor mîinii în timpul scrisului

Noul abecedar va însemna un sprijin puternic pentru munca învățătorilor care predau la clasa I-a. Succesele folosirii lui sînt condiționate de interesul pe care cadrele didactice îl vor acorda studierii și aplicării lui în modul cel mai conștiincios, cel mai creator.

---

*) Abecedar. Editura de stat didactică și pedagogică, 1955.

Pregătiri pentru noul an școlar

In orașul Iași s-au luat din timp măsuri în vederea deschiderii în cele mai bune condiții a noului an de învățămînt.

38 de unități de învățămînt preșcolar, 4 școli elementare, 26 de școli de 7 ani și 8 școli medii sînt gata să-și primească elevii.

O comisie instituită de către comitetul executiv al sfatului popular orășenesc s-a ocupat de procurarea combustibilului necesar acestor școli, astfel că pînă la 10 august 65 de școli au primit întreaga cantitate de lemne pentru iarna viitoare. Pînă la 20 august și celelalte 11 școli din oraș vor fi în posesia întregii cantități de lemne de foc.

Centrul regional de librării și difuzare a cărții s-a îngrijit din timp de aprovizionarea tuturor librăriilor cu cărțile și rechizitele școlare necesare elevilor.

Pregătiri în vederea deschiderii noului an de învățămînt se fac și în instituțiile de învățămînt superior din Iași. In sălile de cursuri, în laboratoare, în cămine și cantine se execută lucrări de reparații și amenajări; bibliotecile și laboratoarele se complectează cu materiale noi.

La cele șase cămine studențești ale Institutului agronomic au fost terminate reparațiile. Cantina studențească a acestui Institut a primit mobilier și veselă nouă. La Universitatea „Al. I. Cuza“ se amenajează un laborator nou: laboratorul de mineralogie de pe lîngă Facultatea de geologie-geografie. Imobilul Institutului de industrie ușoară se mărește în acest an cu încă un corp de clădire, unde vor fi instalate două amfiteatre, săli de seminar, laboratoare de chimie și laboratorul de fibre artificiale.

★

Munca de pregătire pentru deschiderea noului an școlar se desfășoară într-un ritm susținut în raionul Urziceni. In comunele Maia, Adîncata, Grindu, Broșteni, Balaciu, Bărcănești, Alexeni, Dridu și Gîrbovi au fost terminate lucrările de reparație a localurilor de școală. In comuna Valea Măcrișului va fi terminat pînă la 1 septembrie un nou local de școală. Prin sprijinul activ al comitetului de părinți din comuna Sărățeni se adaugă noi încăperi la localul școlii din comună. Lucrările de construcție vor fi terminate și aici pînă la începerea noului an școlar.

Secția raională de învățămînt s-a ocupat serios de problema aprovizionării școlilor cu combustibil. Astfel, școala din comuna Grindu este aprovizionată cu două vagoane de lemne, cea din Gîrbovi cu 5000 de kg, cea din Jilavele cu 7000 kg lemne și 2000 kg cărbuni etc.

Cadrele didactice din raion au luat măsurile necesare pentru aprovizionarea la timp a elevilor cu manuale și rechizite școlare, întocmind din vreme notele de comandă pe clase și depunîndu-le la secțiile de librării ale cooperativelor sătești.

Învățătorul DIN BERZOVIA

…„Parcă a fost ieri — și totuși au trecut 11 ani de atunci. Imi reîncepeam munca de învățător în satul meu. Ca multe așezări bănățene, Berzovia purta pecetea războiului care a mistuit atîtea vieți, atîtea valori materiale și culturale. Numai oamenii păreau alții: îi însenina bucuria unei vieți pe care o întrezăreau mai frumoasă decît cea pe care o trăiseră".

Cu cuvintele acestea a început să povestească file din viața sa și a satului directorul școlii din Berzovia, Achim Grecu. Atunci, ca după orice prăpăd, multe trebuiau făcute din temelii și oamenii alergau deseori la învățătorul satului, căci el le fusese multora prieten de joacă în copilărie, iar acum le învăța odraslele. Aveau încredere în el, căci privea mai departe decît ei în viitor.

— Ne trebuie mărfuri de la oraș — spuneau oamenii — n-avem sare, chibrite, pînzeturi...

— Să facem o cooperativă — le propuse într-o zi învățătorul. Și au făcut-o. Pe Achim Grecu l-au ales președinte.

Numai în cîțiva ani, cooperativa s-a transformat într-un frumos magazin universal. La început nu aveau nici mobilier, iar președintele trebuia să se ocupe de cele mai mărunte lucruri. Azi, vitrinele și rafturile sînt încărcate de mărfuri, iar pionierul cooperativei a lăsat în locul său oameni ridicați de el, care deservesc populația.

Dar viața nu se oprește aici. Pentru un schimb intens de mărfuri nu erau suficiente posibilitățile sătenilor izolați. La temelia vieții noi a satului se cerea așezată o nouă piatră. Trebuiau unite forțele într-o întovărășire agricolă. Acest pas sătenii l-au făcut tot în frunte cu tovarășul Grecu și în fiecare an lanurile au dat rod tot mai bogat.

Mai ales în anul acesta rodul a fost mai îmbelșugat ca niciodată. Dar cînd să dea în pîrg, au început ploile. O zi era bună de lucru, două ba. Intovărășiții nu s-au speriat însă. Simțeau că, uniți, vor putea strînge pîinea de pe cîmp.

Cînd am poposit în sat, greul trecuse. Grînele erau la arie.

— Uite, tovarășă — mi-a spus Wild Sebastian, președintele întovărășirii — grîul nostru e numai bob și bob! Am scos o recoltă medie de peste 1500 kg la ha. Mă întrebi ce-i cu copiii ăștia pe aici? Is ajutoarele noastre — pionierii lui Achim Grecu. Ei au strîns spicele de pe miriște. Din munca lor au ieșit doi saci cu boabe și oamenii au hotărît să-i dea pentru internatul școlar.

CĂSUȚA DIN CURTEA ȘCOLII

Pe tovarășul Grecu nu-l întîlnești numai cu pionierii, în cîmp. Ieșind din grădinița experimentală a acestui pasionat naturalist, vezi o căsuță pitică, ale cărei ferăstruici par să te urmărească pe furiș, îndemnîndu-te sfios să intri.

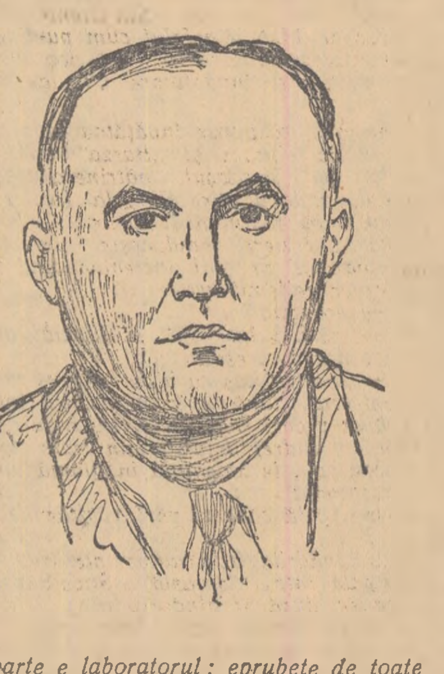

Ușa se deschide larg și trădează secretul pe care-l ascunde căsuța din curtea școlii. Tovarășul Grecu ne conduce și ne arată fiecare colțișor. Intr-o parte e laboratorul: eprubete de toate mărimile, pîlnii de sticlă, spirt pentru exeriențe și multe substanțe chimice. In alt colț, „grădina zoologică": un uliu pîndește lîngă un cuib de vrabie ce stă pe o crenguță de prun; ciocănitoarea face antrenament într-o scoarță de stejar. Mai departe, un trepied stă gata să ajute fixarea aparatului de măsurătoare topografică; șase jaloane, lîngă un ciocan mare de lemn, așteaptă să marcheze locul; un model de metru patrat este pregătit să măsoare terenurile...

Constructorii acestor aparate sînt tovarășii de muncă ai lui Achim Grecu — învățătorii Poenaru și Borcan. Insectarul și colecția de semințe cereale au fost așezate de curînd în rafturi de către elevi, sub îndrumarea tovarășului Grecu. Comitetul de părinți, elevii și foștii elevi îmbogățesc necontenit muzeul. Prin sprijinul foștilor elevi ai lui Achim Grecu, așa cum este inginerul Vasile Ogîrlaci, de la mina din Cozla, muzeul este înzestrat mereu cu noi materiale. Astfel, curînd va lua ființă colțul minerului.

Muzeul acesta nu este numai al copiilor. Tovarășul Grecu îl folosește zi de zi în munca de răspîndire a științei în rîndurile țăranilor muncitori.

LA MARGINEA SATULUI

Cu ani în urmă, Achim Grecu dădu odată peste un rotogol de praf ce se ridica în mijlocul străzii. Din el abia se vedea un copilaș murdar și zdrențuros.

— Al cui ești tu, băiete? — îl întrebă Achim.

Copilul îndrugă cîteva cuvinte într-o limbă pe care învățătorul n-o cunoștea. Arătînd cu degetul, îi spuse doar trei cuvinte pe romînește: „La marginea satului". Și o zbughi îndată să întîmpine o ceată de copii asemenea lui.

Casele acestor copii erau cîte un cort sau, în cazul cînd părinții se hotărau să renunțe la viața lor nomadă, un bordei. Cazanul din spate, ghiocul de la brîu sau jocul „tananica" erau mijloacele de existență ale părinților. Neștiința de carte era o tradiție pentru ei. O lege nescrisă și care totuși exista…

Hotărîrea de a-i învăța carte pe acești oameni de la marginea satului a fost una dintre cele mai grele. Dar Achim Grecu nu s-a lăsat. La școală sau acasă, el i-a învățat buchea cărții. Pe lucrarea scrisă la examen a Păscuței Bumbu stă scrisă nota cinci; Maria Căldăruș, colega ei, se poate mîndri și ea cu note bune. Acum ele pot citi cu ochii lor despre realizările patriei în care trăiesc. Ele știu cine le-a deschis drumul spre lumină. Cortul va rămîne doar o amintire...

*

Tovarășul Achim Grecu a crescut odată cu Berzovia lui, odată cu viața și cu un pas înaintea ei, așa cum l-a învățat partidul că trebuie să fie un comunist. El se gîndește departe. Vede o Berzovie cu o singură gospodărie, cu un singur lan. Achim Grecu este urmat și aici. Lîngă cererea lui de intrare în gospodăria colectivă s-au alăturat încă 18 cereri...

Sînt 11 ani de cînd oamenii Berzoviei muncesc sub un cer liniștit, în libertate. Flăcăii se adună voioși în vatra satului și, în ritmul muzicii, ei joacă cu fetele lor dansul belșugului, al tinereții, al vieții libere...

FELICIA CRIȘAN

In satele raionului Alexandria

In fiecare sat din raionul Alexandria există acum școli, la care învață toți copiii de vîrstă școlară. Multe din ele sînt construite de locuitorii satelor. Numai anul acesta, de pildă, se construiesc în raion 4 școli prin autoimpunere.

Neștiința de carte, plagă rușinoasă a trecutului, a fost lichidată. Nici un copil de vîrstă școlară din satele acestui raion nu a rămas în afara școlii. Anul acesta, de exemplu, în cele 34 de școli de 4 ani, 20 de școli de 7 ani și în școlile medii vor fi cuprinși peste 9.400 de copii ai țăranilor muncitori. Mulți dintre fiii țăranilor muncitori studiază în instituțiile de învățămînt superior. Alexandru Cazacu, Gheorghe Țone și Ștefan Ciurea, din comuna Furculești, de exemplu, fii de foști pălmași, sînt acum ingineri.

O contribuție de seamă la lupta pentru ridicarea nivelului cultural al țăranilor muncitori o aduc cele 56 de biblioteci din cadrul căminelor culturale și caselor de citit. Ele cuprind 40.000 de volume, iar numărul țăranilor muncitori cititori permanenți se ridică la peste 10.000. De asemenea, oamenii muncii au posibilitatea să vizioneze filme, piese de teatru prezentate de echipele artistice locale sau de formații teatrale din Capitală care vizitează deseori satele regiunii. In fiecare seară, aparatele de radio din cele 38 de cămine culturale din satele raionului sînt înconjurate de numeroși țărani muncitori, tineri și bătrîni, care ascultă diferite emisiuni cuprinzînd conferințe, sfaturi agrotehnice etc. Pe lîngă aceasta, 5 comune sînt radioficate, iar numărul țăranilor muncitori care au acum difuzoare în casele lor se ridică la peste 2000.

Cifre grăitoare

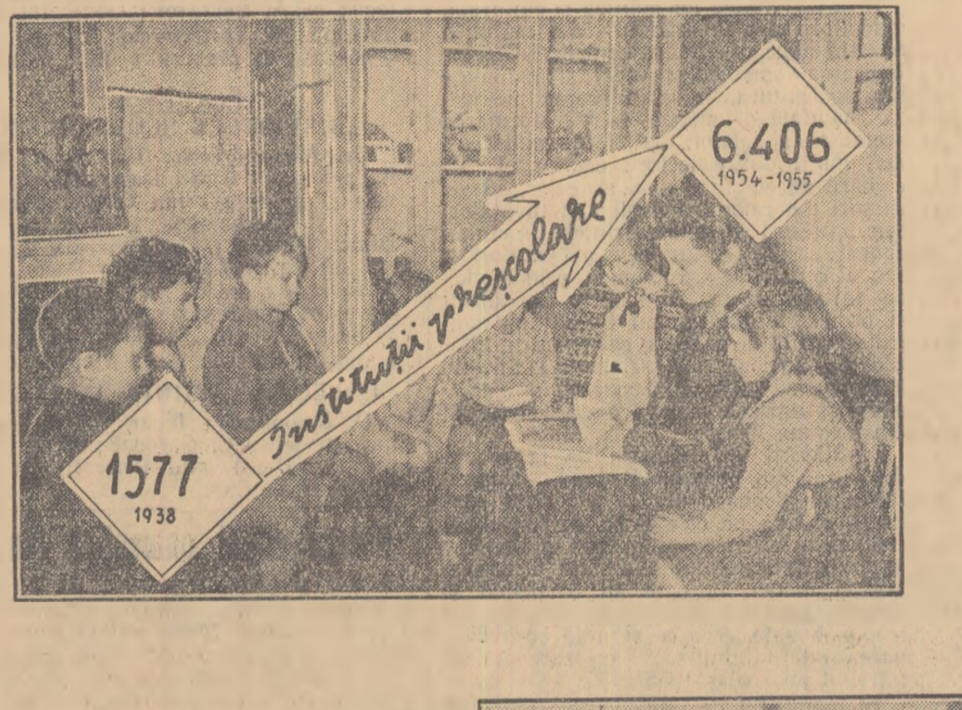

*

In anii puterii populare învățămîntul preșcolar s-a dezvoltat simțitor. Dacă în anul 1938 existau în țara noastră doar 1577 instituții preșcolare, astăzi funcționează peste 6.400 asemenea instituții, cuprinzînd 274.953 copii.

*

*

Succese însemnate s-au obținut în dezvoltarea învățămîntului mediu. Față de 29.004 elevi cîți învățau în anul școlar 1938—39 în cursul superior al liceelor, astăzi sînt încadrați în învățămîntul mediu (clasele VIII—X) 86.766 elevi.

*

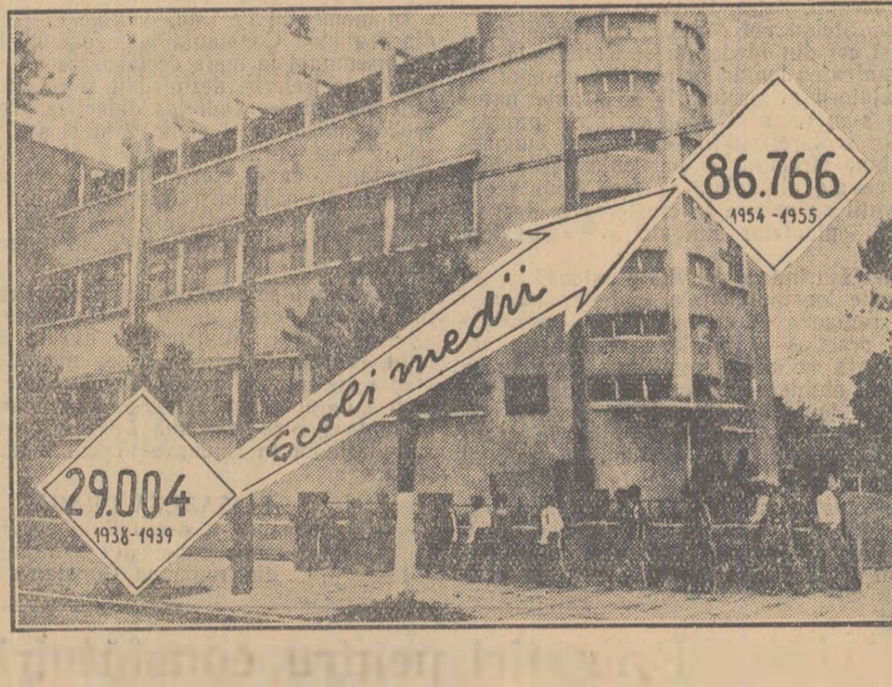

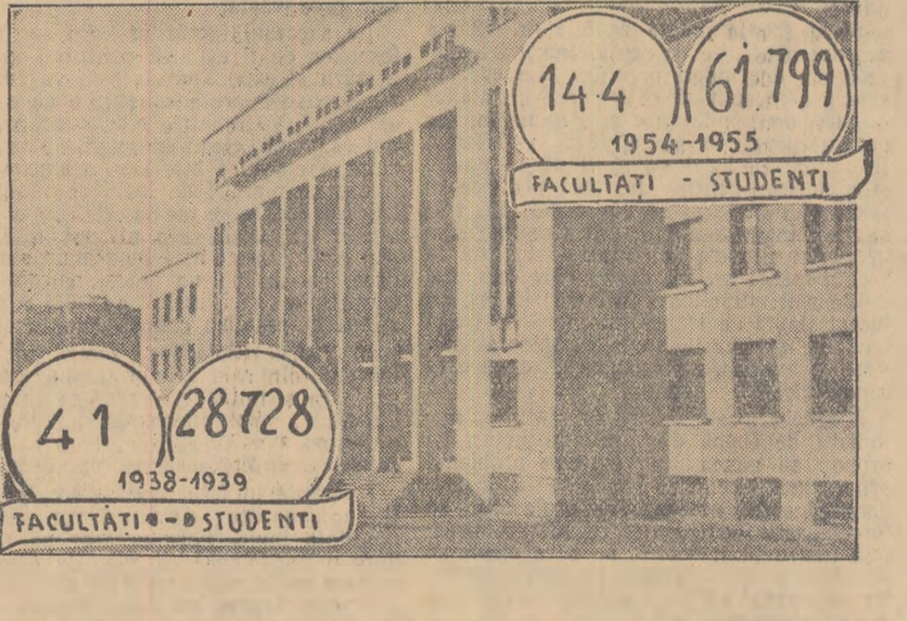

*

In pregătirea specialiștilor de înaltă calificare s-au obținut realizări însemnate după 23 August 1944. Față de cele 41 facultăți cu 28.728 studenți, existente în anul 1938, în anul universitar 1954—55 au studiat 61.799 studenți la cursurile de zi ale celor 144 de facultăți existente în prezent.

*

Poporul nostru se bucură de comorile culturii

N. Dinulescu
prim-locțiitor al ministrului Invățămîntului

Sărbătorirea a 11 ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele armate sovietice și de la doborîrea dictaturii fasciste de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist Romîn constituie un prilej de adîncă bucurie pentru poporul nostru muncitor. In acești ani au fost obținute realizări de mare însemnătate în dezvoltarea țării noastre spre socialism. Viața nouă creată în patria noastră în anii care s-au scurs de la 23 August 1944 este plină de fapte care arată în mod evident perspectivele largi deschise în fața poporului muncitor de regimul de democrație populară. A luat o mare dezvoltare industria grea, producătoare de mașini. In țara noastră se fabrică acum mașini și unelte pe care în trecut le importam din străinătate. Pe baza avîntului pe care l-a luat industria grea se dezvoltă industria bunurilor de larg consum, se lărgește procesul de mecanizare a agriculturii. Sute de întreprinderi din țară au îndeplinit sarcinile cincinalului înainte de termen. Muncitorii, tehnicienii și inginerii obțin succese din ce în ce mai mari în aplicarea tehnicii înaintate, în sporirea producției și productivității muncii, în reducerea continuă a prețului de cost. Intinsele holde ale patriei dau roade din ce în ce mai bogate, ca urmare a aplicării metodelor științifice înaintate, a extinderii sectorului socialist al agriculturii.

Pline de semnificație sînt realizările obținute în acești ani în domeniul învățămîntului. In locul școlii vechi s-a creat o școală nouă prin caracterul și prin conținutul ei, prin concepția care îi stă la bază, prin țelul pe care îl urmărește: acela de a crea oameni înarmați cu temeinice cunoștințe științifice, educați în spiritul comunismului, constructori activi și pricepuți ai unei vieți fericite pentru poporul muncitor.

In locul școlii diferențiate din trecut s-a creat, prin reforma învățămîntului, o școală de stat, cu o structură unitară, în care întreaga muncă instructiv-educativă se desfășoară în lumina concepției materialist-dialectice.

Devenind una din verigile principale ale revoluției culturale ce se desfășoară din plin în țara noastră, învățămîntul a trebuit să pornească în mod hotărît și organizat la rezolvarea unei probleme deosebit de importante: lichidarea completă a analfabetismului. Munca aceasta nu a fost deloc ușoară; stăpînirea capitaliștilor și a moșierilor ne-a lăsat ca moștenire peste 4.000.000 de analfabeți și semianalfabeți, sute de sate care nu aveau școală. Lupta s-a dus cu încordare pe ambele ei laturi: alfabetizarea neștiutorilor de carte și secarea definitivă a izvoarelor analfabetismului. Răspunzînd chemării partidului și guvernului, zeci de mii de învățători și profesori s-au înrolat cu dragoste și cu devotament în această acțiune de o imensă însemnătate socială, obținînd realizări deosebit de mari. Numai în anul școlar 1951-1952 au urmat cursurile de alfabetizare 607.717 oameni, iar în anul școlar 1952-1953 au frecventat aceste cursuri 719.417 oameni. In curînd vom termina cu această rușinoasă moștenire. Mulți dintre foștii neștiutori de carte sînt astăzi fruntași în producție, folosind cu pricepere știința de carte pentru perfecționarea metodelor de muncă, pentru mărirea producției și a productivității muncii. Mulți au devenit, de asemenea, maeștri ai recoltelor bogate, aplicînd cu interes și cu pricepere experiența colhoznicilor sovietici.

Paralel cu lupta pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte s-a dus o muncă susținută pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. A fost înlăturată situația tristă din trecut în care zeci de mii de copii cu frumoase posibilități de dezvoltare rămîneau anual în afara școlii. S-a dezvoltat într-un ritm rapid rețeaua de școli elementare la orașe și sate, cu precădere în centrele industriale populate și în regiunile în care aceste școli lipseau. In anul școlar 1954-1955 au învățat în școlile de patru ani 1.171.753 de copii. Majoritatea copiilor sînt cuprinși, înainte de a intra în școala elementară, în instituțiile preșcolare. De unde înainte de 23 August 1944 numai 10% din copiii între 5-7 ani erau cuprinși în instituții preșcolare, de la reforma învățămîntului încoace numărul instituțiilor preșcolare și al copiilor care le frecventează a crescut considerabil. Dacă în anul 1938 funcționau la noi în țară numai 1577 de instituții preșcolare, numărul acestora s-a ridicat acum la 6.406, cuprinzînd 274.953. de copii.

Urmărind ridicarea nivelului cultural al maselor în raport cu cerințele vieții economice și culturale în plină dezvoltare, partidul și guvernul patriei noastre au creat prin reforma învățămîntului școala de 7 ani, menită să dea elevilor o bază de cultură generală, cu ajutorul căreia să-și poată însuși metodele înaintate științifice în diferitele domenii ale producției sau să poată continua cu succes studiile în școlile medii. Rețeaua școlilor de 7 ani a crescut într-un ritm deosebit de rapid. In anul școlar 1954-1955 au fost cuprinși în clasele V-VII numai la cursurile de zi, 440.328 de elevi. Cu începere de la 1 septembrie 1955 se introduce obligativitatea învățămîntului de 7 ani în orașe, centre muncitorești și centre raionale.

O mare dezvoltare a luat în această perioadă și învățămîntul mediu de cultură generală. In anul școlar 1954-1955, în clasele VIII-X ale școlilor de cultură generală au fost cuprinși 86.766 de elevi, față de cei 29.004 cîți frecventau cursul superior al liceului în anul 1938.

S-au creat largi posibilități de studiu, de ridicare a nivelului cultural al tinerilor care lucrează în producție, prin înființarea școlilor de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc și prin organizarea învățămîntului fără frecvență. S-a acordat o deosebită atenție școlilor pedagogice, care pregătesc învățători pentru clasele I-IV și educatoare pentru instituțiile preșcolare.

O mare grijă manifestă partidul și guvernul nostru pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați necesari întregii economii naționale. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor de maiștri a deschis largi perspective muncii de pregătire a cadrelor de muncitori calificați și de maiștri pentru toate sectoarele economiei noastre naționale. Viitorii absolvenți ai școlilor profesionale de ucenici, ai școlilor tehnice pentru muncitori și funcționari tehnici și ai școlilor tehnice de maiștri vor contribui la răspîndirea și mai largă a metodelor înaintate de muncă în industrie și în agricultură, vor folosi cu pricepere tehnica nouă, contribuind cu succes la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost.

In anii care au trecut de la eliberarea patriei noastre învățămîntul superior a luat o amplă dezvoltare. Deși sîntem o țară cu bogate resurse de cărbuni, de petrol etc., în trecut lipseau cu totul institutele de învățămînt superior care să pregătească specialiști capabili să valorifice bogățiile patriei. Intreaga orientare a studenților către institute și facultăți se făcea fără să se țină seama de necesitățile diferitelor ramuri ale economiei. Astfel, din totalul de studenți aflați în 1938 în instituțiile de învățămînt superior, numai 9% urmau cursurile institutelor tehnice și 3,9% ale institutelor ce pregăteau cadre pentru agricultură. In schimb, 28,80% din totalul studenților urmau facultatea de drept și 14,50% facultatea de litere, îngroșind după absolvire rîndurile șomerilor intelectuali sau trebuind să efectueze o muncă inferioară aceleia pentru care se pregătiseră.

Pe baza reformei învățămîntului s-a trecut la reorganizarea învățămîntului superior potrivit cerințelor dezvoltării economiei și culturii noastre, creîndu-se condițiile pentru formarea unor cadre de specialiști cu o înaltă calificare. S-au înființat noi instituții de învățămînt superior: facultăți de energetică, de mecanică minieră, de construcții navale, de zootehnie etc. Pe lîngă multe din instituțiile de învățămînt superior s-au organizat cursuri serale și fără frecvență care dau posibilitate oamenilor muncii să obțină o calificare superioară fără a părăsi producția.

Justa aplicare a politicii marxist-leniniste în ceea ce privește problema națională de către partidul și guvernul nostru a deschis largi posibilități dezvoltării învățămîntului în limbile minorităților naționale. Peste 3200 de școli elementare, medii și instituții preșcolare funcționează în prezent în 15 limbi vorbite de minoritățile naționale. In timp ce în anul 1938 nu exista în țara noastră nici o instituție de învățămînt superior pentru minoritățile naționale, azi funcționează la Cluj Universitatea „Bolyai", iar la Tîrgu Mureș un institut medico-farmaceutic, ambele cu limba de predare maghiară. La Institutul de teatru și la Conservatorul de muzică din Cluj funcționează și secții maghiare, iar la Institutul agronomic din Cluj funcționează o facultate în limba maghiară.

Dreptul la învățătură al tuturor cetățenilor din patria noastră, înscris în Constituția țării, este garantat prin măsurile ce s-au luat pentru asigurarea spațiului de școlarizare, crearea de internate, cămine, cantine studențești, prin acordarea unui însemnat număr de burse. An cu an se dau în folosință noi localuri școlare și noi săli de clasă, construite din fonduri bugetare sau prin autoimpunere. In sute de localități din țară, ca Uricari, Boghești și Satu Nou, raionul Zeletin, Găujani, raionul Giurgiu, Salcia, raionul Turnu-Măgurele, s-au construit localuri noi de școală, în care fiii oamenilor muncii au condiții deosebit de bune de învățătură. Sate care generații de-a rîndul nu au știut ce este învățătura de carte, au acum școala lor, învățătorii lor. S-au creat noi laboratoare, s-au înzestrat laboratoarele existente cu aparate noi, moderne. A crescut simțitor numărul burselor acordate elevilor și studenților. Pe cînd în 1938—1939 procentul studenților bursieri era de numai 10%, astăzi procentul este de 45,3%. Se construiesc noi cămine studențești. In orașele Iași, Cluj și Galați sînt în construcție cămine studențești cu o capacitate de aproape 2.500 de locuri. S-au luat serioase măsuri pentru îmbunătățirea bazei materiale a școlilor. Pentru viitorul an școlar, aproape toate școlile sînt aprovizionate cu combustibilul necesar, au efectuat lucrările de amenajare și de curățenie.

Ministerul Invățămîntului a stabilit planurile de școlarizare pentru școlile de toate gradele, a realizat îmbunătățirea profilului și rețelei institutelor de învățămînt superior, în raport cu cerințele economiei și culturii naționale.

S-a schimbat radical conținutul învățămîntului. Planurile de învățămînt, programele și manualele, metodele de predare au un conținut nou, științific, legat strîns de viață, de activitatea în producție. Crește an de an numărul titlurilor de manuale școlare și al tirajelor acestora. Astfel, dacă în anul 1948 s-au editat 89 de titluri de manuale școlare, cu un tiraj de 3.938.650 de exemplare, în 1954 s-au editat 303 titluri, cu un tiraj de 10.269.922 de exemplare.

S-a îmbogățit experiența pedagogică a învățătorilor și profesorilor noștri, a crescut nivelul lor cultural și politic. Ajutați de formele de învățămînt de partid și sindical, de cursurile de perfecționare a cadrelor didactice și de experiența înaintată a școlii sovietice, mulți pedagogi au obținut în munca instructiv-educativă succese cu care învățămîntul nostru se mîndrește cu drept cuvînt. S-a îmbunătățit predarea matematicii, a fizicii, a chimiei, a științelor naturale. A crescut priceperea pedagogică a cadrelor didactice în ceea ce privește legarea teoriei de practică. Devin tot mai numeroase numele învățătorilor și profesorilor fruntași ca Ștefan Bucsa de la Avrig și Dobre Marin din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu, regiunea Stalin, Dumitru Cristea din comuna Cucorăni, raionul Botoșani, regiunea Suceava, Maria Popescu din comuna Borca, raionul Ceahlău, regiunea Bacău. Pe pieptul multora dintre învățătorii și profesorii noștri strălucesc decorații și medalii. Mulți dintre ei poartă cu cinste înaltul titlu de învățător sau profesor emerit. Numeroși învățători și profesori obțin succese din ce în ce mai mari în activitatea la clasă, în laboratoare, pe parcela experimentală, în munca de alfabetizare și de culturalizare a maselor, de atragere a țărănimii muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Crește mereu numărul laboratoarelor create din inițiativă proprie, al parcelelor experimentale care devin modele de muncă științifică în îngrijirea diferitelor plante de cultură. Mulți dintre învățători, unii chiar cu tîmplele albite, învață cu sîrguință la cursurile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior, ridicîndu-și calificarea. Ca urmare, rezultatele obținute la sfîrșitul fiecărui an școlar sînt din ce în ce mai bune. Clase întregi încheie anul școlar fără corigenți, fără repetenți.

S-au îmbunătățit mult condițiile de viață și de muncă ale cadrelor noastre didactice. Prin aplicarea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951 a crescut considerabil prestigiul învățătorilor și al profesorilor, s-au îmbunătățit salarizarea lor, aprovizionarea lor cu alimente și combustibil, au crescut posibilitățile lor de studiu, de ridicare a calificării. Multe mii de învățători și profesori se bucură în fiecare vară de condiții deosebit de bune de odihnă.

Sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre înseamnă pentru fiecare om al muncii de pe tărîmul învățămîntului un puternic imbold de a lupta cu forțe și mai sporite pentru ridicarea muncii pedagogice pe trepte din ce în ce mai înalte, pentru ca elevii și studenții pe care-i instruim și-i educăm să devină oameni de nădejde, constructori activi și conștienți ai socialismului, gata să-și pună toate cunoștințele, toate forțele lor creatoare în slujba înfloririi patriei noastre.

În întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S. M. I.

Intîmpinînd cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, cadrele didactice din regiunea Constanța acordă o mare atenție ridicării nivelului muncii lor didactice și obștești. Cu o deosebită atenție se preocupă învățătorii și profesorii de științe naturale din regiune de problema înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi agricole. Comisiile profesionale de pe lîngă comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Fetești, Negru-Vodă, Medgidia etc. au acordat un ajutor susținut cadrelor didactice în această privință.

In munca de pregătire și înarmare a muncitorilor din învățămînt cu cunoștințe științifice privitoare la agricultură au fost de un real folos consfătuirile de producție organizate de grupele sindicale. In cadrul acestor consfătuiri învățătorii și profesorii de științe naturale au discutat numeroase probleme, cum ar fi confecționarea și întreținerea cuiburilor nutritive, semănatul porumbului în cuiburi dispuse în pătrat etc. Una din lecțiile practice care a avut loc în cadrul consfătuirii de producție organizată cu profesorii de științe naturale din raionul Fetești a fost susținută de către metodistul cabinetului pedagogic regional, tov. Petre Teodorescu.

In munca desfășurată cu elevii pe parcelele experimentale au obținut rezultate frumoase învățătorii și profesorii din comunele Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, Zebil, Bedaud, Jegălia, Socariciu, Ștefan cel Mare, Piua Petrei etc., ca și cei din Medgidia și Cernavodă. In organizarea lucrărilor practice pe parcelă, învățătorii și profesorii de științe naturale s-au orientat după cerințele programelor școlare, ajutînd elevilor să cunoască bine structura și particularitățile biologice ale plantelor, să facă bogate observații cu privire la creșterea și dezvoltarea plantelor studiate în cadrul lecțiilor.

Desfășurînd o activitate intensă și pe loturile lor individuale, cadrele didactice din regiunea Constanța au demonstrat în practică țăranilor muncitori importanța aplicării regulilor agrotehnice pentru obținerea unor recolte bogate. Rezultate bune au obținut în această privință cadrele didactice din comunele Ciobanu, raionul Hîrșova, Țîndărei, raionul Fetești, Zebil, raionul Istria și altele.

In cinstea zilei de 23 August, elevii și pionierii din regiunea Constanța, sub îndrumarea cadrelor didactice, au desfășurat o susținută muncă obștească pentru plantarea puieților de diferite specii. Numai în raionul Fetești ei au plantat peste 13.000 de puieți, iar în raionul Medgidia peste 15.000.

Prin activitatea lor politică și culturală, muncitorii din învățămînt din regiunea noastră aduc o serioasă contribuție la înlăturarea metodelor vechi și înapoiate din agricultură, la introducerea metodelor înaintate de muncă, la transformarea socialistă a satelor. Astfel, de pildă, cei mai mulți dintre lectorii celor 29 de cercuri agrotehnice și ai celor 36 de cursuri din raionul Fetești sînt învățători sau profesori. Prin conferințele ținute în cadrul serilor culturale, al șezătorilor sau al cercurilor agrotehnice, prin munca de agitație de la om la om, învățătorii și profesorii din raionul Fetești au contribuit mult la crearea celor patru întovărășiri agricole din comunele Săveni, Platonești, Făcăeni și Socariciu și a gospodăriei agricole colective „Aurel Șetu" din comuna Cioara.

Invățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Bedaud, raionul Istria, au depus o muncă susținută pentru a cultiva pe cele 8 ha ale gospodăriei anexe diferite zarzavaturi și legume necesare internatului școlii. Ca urmare a acestei munci, la care au participat și elevii și unii din părinții lor, s-au obținut recolte bogate, ceea ce permite aprovizionarea internatului școlii cu zarzavat pe întregul an școlar 1955/1956.

In momentul de față, cadrele didactice din regiunea Constanța aduc o contribuție însemnată la buna desfășurare a campaniei de treieriș, dezmiriștit și recoltări. Sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii școlilor medii nr. 1 și nr. 2 și ai școlilor pedagogice nr. 1 și nr. 2 din orașul Constanța, ca și elevii din taberele pionierești din Cărpiniș, Băneasa, Ciocîrlia, Cernavodă etc. contribuie la munca de întreținere a culturilor și de strîngere a recoltei.

Străduindu-se să obțină noi realizări în întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, cadrele didactice din regiunea Constanța își sporesc necontenit eforturile în munca de pregătire a noului an școlar și în lupta pentru continua îmbunătățire a activității lor în rîndurile țărănimii muncitoare.

ELISABETA DRAGAN
membră a comitetului sindical
al muncitorilor din învățămînt
din regiunea Constanța

Bibliografie

NOI LUCRARI LITERARE APARUTE IN EDITURA TINERETULUI

M. Cremene: Trestiile de aur; **V. Bîrlădeanu:** Copiii din lumea noastră; **Iosif Teodorescu Argnezi:** Veniți la joc!; **N. A. Nekrasov:** Generalul Talpă Lată; **B. Tartakovski:** Tabăra orășenească; **I. Mazuruk:** Aviația noastră.

COLECȚIA „BIBLIOTECA ȘCOLARULUI"

Gr. Alexandrescu: Poezii; **C. Bolliac:** Poezii; **B. St. Delavrancea:** Nuvele și povestiri; **Ion Ghica:** Scrisori către V. Alecsandri (Pagini alese); **Dinicu Golescu:** Insemnare a călătoriei mele; **G. Topîrceanu:** Poezii; **M. Sadoveanu:** Inceputuri; **L. N. Tolstoi:** Povestiri din Sevastopol; **Fr. Schiller:** Wilhelm Tell; **H. Sienkiewicz:** Pentru pîine; **A. Jirasek:** Vechi povestiri cehe.

COLECȚIA „ȘTIINȚA INVINGE"

D. Manolescu: Jucării plutitoare și navo-modele; **C. Sorodoc:** Vremea și recolta; **Dr. Leonid Petrescu:** Aventurile unui prinz.

Pentru copiii oamenilor muncii

Tristă și fără perspectivă a fost viața oamenilor muncii din raionul Tulcea înainte de 23 August 1944. In Murighiol, pescarii robeau de dimineață pînă seara pentru a oferi o viață de lux și petreceri proprietarului cherhanalei din Uzino, capitalistul Nicu Dumitriu. Majoritatea locuitorilor din sate erau analfabeți. Astăzi, în mijlocul caselor acoperite cu stuf se ridică impunătoare clădirea școlii mixte de 7 ani cu limba de predare ucraineană, construită în anii puterii populare. Școala are internat și este electrificată, avînd grup electrogen propriu.

Cu 11 ani în urmă, aproape jumătate din populația raionului Tulcea era alcătuită de neștiutori de carte, datorită faptului că în raion nu existau decît foarte puține școli. Pentru fiii oamenilor muncii din rîndurile minorităților naționale nu exista nici o școală. Astăzi funcționează în raion 86 de unități școlare. Dintre acestea, 32 funcționează cu limbile de predare rusă, ucraineană sau turcă, dînd copiilor din rîndurile minorităților naționale posibilitatea deplină de a se bucura de dreptul la învățătură. Pe lîngă aceasta, numeroase școli cu limba de predare romînă au secții pentru minoritățile naționale.

Străbătînd DRUMURI DE MUNTE

Cîte neprețuite comori de fapte vii, minunate ascund meleagurile patriei noastre! Și cît de mare este bucuria de a pătrunde întreaga bogăție pe care o cuprinde viața nouă, de a desghioca miezul nestemat al fiecărui fapt, din noianul de fapte cu care este presărat, în fiecare colț al țării, drumul luminos al ultimilor 11 ani.

★

Urmam — sînt doar cîteva luni de atunci — străvechiul drum de piatră al Turnului-Roșu, cea mai îndrăzneață, mai impresionantă cale din cîte și-au fierăstruit apele în uriașul zăgaz al Carpaților noștri.

Spumegînd, învolburîndu-se printre dinții stîncilor, Oltul mîniosul își resfiră și-și adună apele într-un clocot neîncetat. Ce forțe nemăsurate a trebuit să adune pentru a ieși biruitor din gigantica încleștare cu munții!...

Copiii înfrățiți ai bătrînului Hășmaș

— Prinde-l Gorgița, i-acolo sub piatră, nu-l scăpa!...

Cel strigat, un băiat de vreo 9 ani, stă la pîndă, păstrîndu-și cu ușurință echilibrul pe pietrele lunecoase și netede, ca o piele proaspăt argăsită, care se ițesc ici-colo din apă. Face semn cu supărare celor de pe mal să-i dea pace. Apoi, albeața hainelor largi de cînepă flutură o clipă prin aer ca penele unui bîtlan pescar, mîinile se afundă, descriind ciudate vîrtejuri. O clipă doar. Căci iată-le reapărînd la suprafață, în timp ce sclipirea ochilor de culoarea cetinei ai lui Gorgița vestește triumful. In mîna dreaptă se zbate, caraghios de neputincioasă, o bîzdîganie de un verzui-mîlos.

— Iaca racul — rosti Gorgița, zvîrlindu-l cu făcută indiferență pe mal.

...Bătătorisem, însoțind droaia zgomotoasă a copiilor de toate vîrstele, cale de vre-o patru kilometri, pe culmea unui dîmb pe care nici poteca nu a scăpat de năvala tufelor de fragă.

Atît desparte izvorul Oltului de izvoarele celeilalte uriașe căi de apă care pornește tot de aci, din adîncurile de calcar ale Hășmașului, întinzîndu-se spre soare-apune: Mureșul.

Copiii erau și din Sîn-Dominic, prima așezare prin care-și poartă Oltul apele, și din cătunele prin care se resfiră izvoarele Mureșului. Veniseră să prindă în apele agitate ale Oltului năluca vie a rîurilor de munte: păstrăvul. Dar peștele cu luciri de argint și nestemate e prea viclean ca să-l poți prinde înainte de înserează. Așa că tîrgul s-a încheiat repede:

— Veniți la noi să prindem raci — și-au ispitit oaspeții cei care se socoteau de drept stăpînii locurilor prin care își leagănă apele Mureșul.

Ursula Popa, învățătoare, directoarea taberei de pionieri din Sîn-Dominic și educatoarea Savetu Tinca, instructoarea de pionieri din Izvorul Mureșului, au căutat un loc mai svîntat după ploile din ultima vreme și fac, pare-se, un rodnic schimb de experiență pe probleme pedagogice. Și dacă din întîmplare mi s-a părut că instructoarea cu părul negru-albăstrui din Izvorul Mureșului pomenește cam des în discuție numele unui tînăr învățător de la școala din Voșlobeni, asta se datorește fără îndoială faptului că numitul învățător a acumulat o bogată experiență pedagogică.

Cucerit de agilitatea vînătorilor de raci, nici nu am prins de veste apropierea unui localnic între două vîrste, pe al cărui trunchi zdravăn legat hainele orășenești par strîmte.

Domol, fără să se grăbească, se întoarse pe mal și prinzînd în palmele largi, prietenoase, umerii cîtorva dintre copiii mai apropiați, începu să-i descoasă cu un zîmbet șiret, abia mijit.

— Ei, cu serbarea pentru inaugurarea căminului cultural cel nou cum stați?

Fără să-i întrerupă, ascultă propunerile fiecăruia și pe nesimțite dădu discuției mersul voit...

— Da' voi nu luați parte cu nimic la serbarea noastră? — îi iscodi noul venit pe cei din Sîn-Dominic. Se vedea însă, din felul cum pusese întrebarea, că o adresează deopotrivă și tinerei învățătoare Ursula Popa.

— Venim!.. răspunse învățătoarea.

— Și o să cîntăm și „Barza" și „Perinița" și „Ceardașul bătrînesc" — adăugă cu însuflețire Gorgița. Ioi, cum o să mai batem din călcîie! — și începu să fluiere haiducește un ceardaș îndrăcit. Se opri, întrebînd cu o îngrijorare zeflemitoare:

— Ține podeaua?...

— Oho, fără grijă — îl asigurară cei din Izvorul Mureșului.

— Atunci eu vă las cu bine — rosti mai vîrstnicul, după ce ascultă încă o bucată de vreme snoavele și chicotelile copiilor. Indreptîndu-și din mers haina pe umeri, le amenință în glumă pe învățătoare:

— Aveți grijă că acu' vă fur meseria!

Văzînd privirile admirative ale tovarășei sale întru breaslă, Saveta Tinca spuse, dusă pe gînduri:

— Parc-ar avea o cheie fermecată, cu care poate pătrunde în sufletul fiecărui om, tovarășul Chindea Petru. Grozavă putere!

Astfel am aflat că prietenul copiilor, cel care stînd de vorbă și glumind cu ei a rezolvat o seamă de probleme serioase, nu e altul decît secretarul de partid al comunei.

Zvon vesel de voci copilărești, în care cuvintele romînești și cuvintele maghiare țin necurmat tovărășia rîsului prietenesc... Purtați-le cu apele voastre de-a lungul plaiurilor pe care le străbateți voi, feți frumoși ai legendelor de la poalele bătrînului Hășmaș. Tu, Mureșule, potolitul fiu al uriașului de piatră, lin și duios ca o doină de tulnic! Tu, Oltule, sbuciumatule și viteazule, cu apele tale a căror veșnică frămîntare pare ecoul cîntecelor de luptă ale pandurilor! Creșteți, așa cum cresc puterile voastre, darul acesta neprețuit, pe care nu ursitoarele basmelor, ci copiii zilelor noastre vi l-au făurit aici, la leagănul izvoarelor: darul prieteniei.

Prisăcarii

Fără veste, un bîzîit persistent umple văzduhul. Pare să fie un semnal de alarmă. Prin curtea taberei de vară a pionierilor nu se aude o vreme decît lipăitul repede al picioarelor prisăcarilor. Sînt pionierii, cărora li s-a încredințat grija celor patru stupi ai școlii.

— Roiește stupul din stînga — strigă cu însuflețire una dintre învățătoare. Să dea cineva fuga pînă la Lazăr bătrînul, să-l cheme și să aducă cu dînsul masca și mănușile.

In vremea asta, roiul cel nou, cu matca și trîntorii în frunte, se învîrtea într-un dans amețitor în jurul crestelor verzi-gălbui, puternic îmbibate cu rășină, ale crengilor tinere de molift.

Insfîrșit, iată-i pe cei plecați după mască și celelalte unelte trebuincioase.

Surprind o frîntură din sfatul purtat de bătrînul Lazăr, starostele prisăcarilor, și un pionier de vreo 12 ani, Puiu Moraru.

— Crezi c-ai să poți? întreabă îngrijorat bătrînul.

— Să-ncerc... — caută băiatul să-și stăpînească emoția. Apoi, către colegii care-l privesc:

— Puneți masca!... Așaaa... Și mănușile. Acum ridicați stupul nou pe prăjină, pînă aproape de vîrf.

Ager ca o veveriță, se agață de crengile de jos ale molidului și, în cîteva clipe, e în dreptul locului unde întreg roiul își continuă bizara și îndrăcita horă.

Mînuind cu îndemînare și cu o răbdare de neînchipuit un pămătuf de pene, băiatul începe să gonească roiul, în spre stupul cel nou.

— Caută să bagi matca — îl îndeamnă de jos bătrînul prisăcar. Restul roiului vine după ea și singur!...

Ușor de spus, dar mai greu de făcut. A trebuit aproape o oră și jumătate de încercări neîntrerupte pentru ca matca să-și oprească zborul în noul stup. Victorios, noul prisăcar poate coborî din vîrful molidului. Și dacă la scoaterea măștii i-am descoperit pe frunte cîteva umflături pricinuite de acele albinelor, bucuria triumfului a răsplătit din plin aceste mici neajunsuri.

Să povestesc întîmplarea din prisaca taberei de pionieri m-au hotărît însă, mai tîrziu, cuvintele bătrînului Lazăr. Era cam pe la ora gustării de dimineață și li se aduseseră copiilor niște tăvi pline cu roți mari de pîine rumenă, unse cu miere minunat parfumată.

Mi-a făcut cinstea, bătrînul prisăcar, să-mi dea să gust mierea pe o lingură de tei, ca unui cunoscător. Mi-a spus apoi, cu vocea turburată de aduceri aminte:

„Mierea asta știm s-o facem din moși, hăt de cîtă vreme. Nu degeaba-s albinari vestiți oamenii de prin partea locului. Făceam miere și duceam faguri pînă la Gheorgheni, sau mai departe, trecînd munții cu picioarele, doar om primi cîțiva lei, să ne încropim nevoile.

Să mănînce mierea, aici în sat, să mă crezi, tinerii ăștia-s primii care au învățat".

...Ar mai bate drum lung gîndurile, zgîndărite de această întîmplare, pe calea anilor care au trecut, ori mai ales pe calea anilor ce vor veni să aducă tot mai multă lumină în viața copiilor de pe aceste meleaguri. E însă prea bogată în fapte și imagini lumea aceasta a veșnicei tinereți a Oltului și Mureșului, străjuită de înălțimile de calcar ale Hașmașului și toate cer deopotrivă să le înțelegi tîlcul adînc și să-l desghioci cititorului...

M. HERIVAN

Pregătiri pentru consfătuirile raionale

In raionul Lenin al orașului București se muncește intens pentru pregătirea consfătuirii cadrelor didactice. Colectivul metodiștilor de fizică a terminat lucrările pentru alcătuirea referatului care va fi expus în secția de fizică a consfătuirii. Referatul va analiza munca profesorilor de fizică din raion pentru legarea strînsă a predarii de viață, posibilitățile lor de a realiza lucrările practice de laborator, de a înființa ateliere. De asemenea, referatul va populariza succesele obținute în predarea fizicii, lipsurile existente încă în această privință și măsurile ce trebuie luate pentru înlăturarea lor.

O serie de profesori de fizică din școlile raionului, acordînd importanța cuvenită respectării principiului didactic al intuiției, au organizat lucrări practice de laborator frontale. Au fost deosebit de interesante, de exemplu, experiențele desfășurate de elevii claselor a VI-a de la școlile nr. 128, 143 și 132 de băieți și de la școala nr. 131 de fete, care au verificat legea lui Arhimede, au determinat experimental condițiile de plutire a corpurilor, au verificat condițiile de echilibru ale pîrghiei și ale scripetelui, au făcut măsurători de lungime, de capacitate, de greutate și de greutate specifică. Pentru verificarea legii lui Arhimede s-au folosit dinamometre construite chiar de elevi, din aparate de oțel elastic. Pentru verificarea condițiilor de echilibru ale pîrghiei, elevii și-au construit bare de lemn, în care au făcut, la distanțe egale, găuri cu burghiul, de care au atîrnat în loc de greutăți fie bănuți, fie săculețe cu nisip cîntărite de mai înainte. Profesorul de fizică de la școala de 7 ani nr. 128 de băieți s-a preocupat mult să-i familiarizeze pe elevi cu instrumentele și utilajul tehnic simplu. In acest scop, fiecare elev a fost pus să-și confecționeze o trusă de atelier care conține traforai, clește, șurubelnițe, burghiu, cutie cu cuie, sîrmă, sfoară, șuruburi. Pe lîngă această trusă, unii elevi mai au și o trusă de fizică, formată dintr-o cutie care conține un cilindru gradat, un dinamometru, o mică balanță farmaceutică, saci de nisip, metru etc. Ambele feluri de truse vor fi expuse la expoziția consfătuirii pentru a se discuta ce îmbunătățiri li se pot aduce.

Și la școala medie de fete nr. 22 s-a acordat o atenție deosebită înarmării elevelor cu deprinderi practice. La această școală a început să se formeze un atelier în care, deocamdată, se află numai uneltele pentru lucrări în hîrtie, carton și lemn. In viitor, atelierul va fi utilat cu unelte și materiale pentru lucrări practice în sticlă și metal și se vor completa trusele de instrumente pentru fiecare secție în parte. Elevele cursului seral de la școala medie nr. 22, dintre care cele mai multe sînt muncitoare în întreprinderi, au lucrat tipuri de transformatoare de joasă tensiune și tipuri simple de generatoare. Acestea vor fi, de asemenea, expuse la consfătuiri.

Pregătindu-se pentru consfătuire, metodiștii de fizică din raionul Lenin își propun să aducă în discuție problema organizării lucrărilor practice. Ei consideră că este necesar ca profesorii să întocmească pentru fiecare lucrare practică instrucțiuni scrise, pe care elevii să le poată folosi în desfășurarea lucrării, iar referatele să fie controlate sistematic după fiecare lucrare.

In unele școli ale raionului s-au obținut în anul trecut unele succese în ceea ce privește organizarea recapitulării lecțiilor de fizică. De pildă, la școlile nr. 22 și 128 s-a folosit în mod just metoda de recapitulare prin probleme și prin lucrări de laborator. Această metodă va fi popularizată la consfătuire. De asemenea, metodiștii de fizică vor arăta la consfătuire tablouri sinoptice de recapitulare pe probleme. Este deosebit de interesant, dintre acestea, tabelul de recapitulare asupra temei „Forța", care arată clar definiția, mărimea și origina forței, realizînd o legătură strînsă cu legile dinamicii.

La consfătuire se vor purta discuții în legătură cu programa și manualele de fizică. Metodiștii consideră că trebuie înlăturate, îndeosebi, lipsurile existente în programa și manualul pentru clasa a X-a, care sînt prea încărcate. Cu toate că numărul de ore este mare, elevii nu-și pot însuși totuși destul de temeinic cunoștințele, deoarece materia de studiu este prea vastă.

La succesul lucrărilor din secția profesorilor de fizică va contribui în mare măsură și expoziția. Aceasta va cuprinde numeroase aparate construite de elevi în cercuri: voltametre, electroscoape, pendul Maxwell, electromagneți, planșe cu circuite electrice etc. De asemenea, vor fi expuse planuri de lecții și planuri calendaristice, care arată strădania profesorilor de fizică din raionul Lenin de a-și organiza cît mai bine munca de predare, de a înarma elevii cu temeinice cunoștințe de fizică, de a-i ajuta să aplice în practică cunoștințele însușite.

In cadrul lucrărilor secției profesorilor de fizică din raionul Lenin este programată și o ședință care se va ține la Facultatea de fizico-matematică, unde profesorii vor avea prilejul să vadă cum se desfășoară experiențe mai complicate.

Pregătite în felul acesta, lucrările secției profesorilor de fizică vor putea da rezultate bune. Este necesar să se asigure o participare activă la discuții a tuturor membrilor secției și să se ia măsuri concrete de îmbunătățire a muncii, măsuri care să ducă la ridicarea simțitoare a nivelului predării fizicii în școlile raionului.

A. NEGULESCU

In vacanță

Oamenii muncii din învățămînt au trimis ziarului nostru, în ultimele săptămîni, numeroase scrisori în care ne vorbesc despre activitatea lor în timpul vacanței.

Folosind excursiile ca mijloc de studiu, un număr de 80 de cadre didactice din Orașul Stalin au organizat, cu sprijinul secției de învățămînt, o excursie avînd următorul itinerariu: Cluj, Dej, Beclean, Vatra Dornei, cu plutele pe Bistrița, Vîrful Rarău, Cîmpulung, Gura Humorului, Cacica, Dărmănești, Putna, Rădăuți, Suceava, Iași, Bîrlad, Galați, cu vaporul din Galați pînă la Brăila, Tulcea, Istria, Constanța și București. Cu prilejul acestei excursii, profesorii de științe naturale au adunat un bogat material didactic din natură, care va îmbogăți muzeele școlilor și va contribui la ridicarea calității învățămîntului.

O excursie interesantă au făcut și cadrele didactice de la școala medie de băieți „N. Bălcescu" din București, împreună cu elevii lor. Ei au vizitat Delta Dunării. Imbarcați pe vaporul „16 Februarie", ei au călătorit pînă la Sulina, observînd pe parcurs aspectul malurilor Dunării, munții Măcinului, porturile Isaccea și Tulcea. După un scurt popas, excursioniștii au pornit cu un vas pescăresc pe brațul Sulina, pînă la satul Crișan, mergînd apoi pînă la satul Caraorman. Pe parcurs s-au făcut observări asupra vegetației și faunei acestor locuri.

Elevele școlii medii de fete din Alba Iulia, însoțite de profesoarele lor, au făcut o excursie lungă vizitînd Vatra Dornei, Putna, Rădăuți, Suceava, Iași, Piatra Neamț, Cheile Bicazului, Lacul Roșu, Galați, Brăila, Vasile Roaită, Constanța, București, Sinaia, Orașul Stalin, Sibiu. Excursia a dat elevelor posibilitatea să vadă multe lucruri interesante, să cunoască mai bine frumusețile și bogățiile țării.

Opt zile a durat excursia pe care au întreprins-o elevii școlilor de 7 ani din comuna Biertan, raionul Mediaș, regiunea Stalin. Ei au vizitat Capitala, avînd prilejul să cunoască Palatul pionierilor, Muzeul de artă al R.P.R., Muzeul de istorie naturală, Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin", grădina Cișmigiu. Apoi, excursioniștii au plecat la Constanța.

Scrisorile sosite la redacție vorbesc și despre taberele pionierești, despre vacanța plăcută pe care o petrec pionierii în aceste tabere. De pildă, 2000 de elevi și pionieri din regiunea Suceava își petrec în mod plăcut vacanța în taberele de la Bucșoaia, Gura-Humorului, Cîmpulung, Rădășeni-Fălticeni, Vicov-Rădăuți. Tot în această regiune — la Deia-Cîmpulung, la Vama și la Solca — funcționează tabere pentru elevii din alte regiuni ale țării.

In interesul slăbirii continue a încordării internaționale

Comunicatul TASS, apărut recent în „Pravda", cu privire la faptul că Guvernul Sovietic a hotărît să reducă pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni, constituie o mărturie a unei noi acțiuni întreprinse de Uniunea Sovietică în interesul slăbirii continue a încordării internaționale și al stabilirii încrederii între state.

Intreaga politică externă a Uniunii Sovietice, condusă de gloriosul Partid Comunist și de Comitetul său Central, este pătrunsă de grija pentru menținerea și întărirea păcii.

Uniunea Sovietică întreprinde neobosit pași îndreptați spre slăbirea încordării ivite în relațiile internaționale în perioada de după război, caută să pună capăt „războiului rece" și să stabilească colaborarea internațională în lupta pentru pacea și securitatea popoarelor. Alături de Uniunea Sovietică luptă activ pentru întărirea păcii Republica Populară Chineză și toate țările de democrație populară.

Sînt vii în mintea tuturor evenimente de cea mai mare importanță internațională ca: încheierea Tratatului de Stat cu Austria, cotitura în relațiile dintre U.R.S.S și Iugoslavia, realizată din inițiativa Uniunii Sovietice, vizitarea Uniunii Sovietice de către primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, propunerea U.R.S.S. cu privire la stabilirea de relații diplomatice, comerciale și culturale cu Republica Federală Germană, precum și tratativele sovieto-japoneze care au loc în prezent la Londra.

O mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale o au propunerile Uniunii Sovietice din 10 mai în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și înlăturării primejdiei unui nou război. In decurs de aproape 10 ani între puteri s-au dus tratative cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Totuși aceste tratative, după cum se știe, n-au dat rezultatele necesare și au intrat în impas.

Considerînd că în condițiile create, principala sarcină în examinarea problemei dezarmării constă în găsirea unei căi în vederea apropierii pozițiilor puterilor în această problemă și a ajungerii la o înțelegere necesară, Uniunea Sovietică, în propunerile sale din 10 mai, s-a declarat de acord cu propunerea puterilor occidentale în problema nivelului forțelor armate pentru cele cinci mari puteri. In propunerile Uniunii Sovietice din 10 mai, atenția principală a fost îndreptată în direcția creării unui sistem eficace de control internațional asupra realizării reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

Acestea sînt măsurile luate de Uniunea Sovietică înainte de conferința de la Geneva, măsuri îndreptate spre întărirea păcii. Aceste eforturi depuse de U.R.S.S. au dat rezultate pozitive. Cererea de a se pune capăt „războiului rece" și de a se crea condiții necesare unei vieți pașnice și liniștite a oamenilor n-a putut să nu influențeze desfășurarea și rezultatele conferinței de la Geneva. Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a avut un rol important în slăbirea continuă a încordării în relațiile dintre state și, în primul rînd, în relațiile dintre marile puteri, participante la conferință.

Hotărîrea Guvernului Sovietic cu privire la reducerea efectivului forțelor armate ale U.R.S.S. a devenit posibilă tocmai pentru că în ultimul timp, mai ales după conferința de la Geneva, s-a realizat o oarecare slăbire a încordării în relațiile internaționale.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a avut loc recent, exprimînd dorința întregului popor sovietic, a aprobat în unanimitate activitatea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice la conferința de la Geneva.

Conferința de la Geneva, după cum se arată în Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S., marchează începutul unei noi etape în îmbunătățirea relațiilor dintre state, indiferent de regimul lor politic și social, pe baza coexistenței pașnice și stabilirii încrederii între state, fără de care nu e posbilă încetarea „războiului rece" și asigurarea unei păci trainice și îndelungate între popoare.

Această conferință a dus la adoptarea unor importante hotărîri într-o serie de probleme internaționale arzătoare. In primul rînd trebuie amintită problema securității europene. Conferința de la Geneva a arătat din nou, cu toată tăria, uriașa însemnătate pe care ar prezenta-o pentru cauza păcii generale crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă trainică. E de presupus că la viitoarea conferință din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe vor fi examinate noi posibilități pentru a se ajunge la o înțelegere în această problemă importantă, deoarece asemenea posibilități nu pot fi socotite ca epuizate.

Schimbul de păreri în problema germană, care a avut loc la Geneva și în cursul căruia delegația sovietică a expus limpede pozițiile sale, va avea de asemenea importanță atunci cînd miniștrii Afacerilor Externe vor relua în octombrie tratativele în problemele ce s-au dezbătut la conferința de la Geneva. Este absolut limpede că rezolvarea problemei germane în condițiile existenței acordurilor de la Paris trebuie căutată pe calea slăbirii încordării internaționale în Europa, pe calea lichidării actualelor grupări militare între state și a creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

La conferința de la Geneva s-a acordat o mare atenție problemei dezarmării. Acest lucru se explică prin însemnătatea pe care o prezintă această problemă în întreg sistemul de relații internaționale din perioada de după război. In ce privește problema dezarmării, s-a hotărît să se continue căutarea căilor de a se ajunge la un acord și miniștrii Afacerilor Externe au primit directive corespunzătoare. Guvernul Sovietic, fiind un partizan înflăcărat al propriilor sale propuneri în problemele reducerii armamentelor și interzicerii războiului atomic, nu refuză în același timp să examineze cu seriozitate orice alte propuneri pătrunse de năzuința de a găsi calea spre rezolvarea acestei probleme.

Delegația sovietică și-a exprimat la Geneva dorința ca reducerea efectivului forțelor armate și armamentelor să înceapă fără alte amînări. Delegația sovietică a propus, în special, ca cele patru puteri să dea exemplu în această direcție, reducînd contingentele lor militare cu numărul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei. Acționînd în spiritul acestei propuneri, Guvernul Sovietic a dat un asemenea exemplu, comunicînd hotărîrea sa de a-și retrage pînă la 1 octombrie pe teritoriul sovietic toate trupele sovietice existente în Austria și de a reduce efectivul total al forțelor armate ale U.R.S.S. cu numărul trupelor retrase din Austria. A urmat după aceea o nouă hotărîre a Guvernului Sovietic cu privire la reducerea pînă la 15 decembrie 1955 a efectivului forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 640.000 de oameni.

Militarilor din rîndurile armatei și flotei lăsați la vatră, li se va asigura de lucru în întreprinderi, sovhozuri și colhozuri, ținîndu-se seama de domiciliu.

Nu încape nici o îndoială că această importantă hotărîre a Guvernului Sovietic va contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale și la stabilirea încrederii între state. Primele ecouri din presa străină dovedesc că această nouă măsură, întreprinsă de Uniunea Sovietică, a produs o deosebită impresie în cele mai largi cercuri ale opiniei publice din întreaga lume. Acei care se pronunță pentru continuarea politicii „războiului rece" nu-și pot ascunde dezamăgirea. Toți adepții întăririi păcii văd în această nouă acțiune a U.R.S.S. o mărturie a posibilității slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale.

Politica externă leninistă de pace a Uniunii Sovietice corespunde intereselor vitale ale popoarelor sovietice, intereselor întăririi păcii și securității în întreaga lume.

(Din „Pravda")

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.